

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMA (EU, Euratom) 2019/1411,**annettu 26 päivänä maaliskuuta 2019,****joka sisältää huomautukset, jotka ovat erottamaton osa päätöksiä vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2017, pääluokka III – Komissio ja toimeenpanovirastot**

EUROOPAN PARLAMENTTI, joka

- ottaa huomioon päätöksensä vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2017, pääluokka III – Komissio,
 - ottaa huomioon päätöksensä vastuuvapauden myöntämisestä toimeenpanovirastojen talousarvioiden toteuttamisesta varainhoitovuonna 2017,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 93 artiklan ja liitteen IV,
 - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön ja lausunnot valiokunnilta, joita asia koskee (A8-0110/2019),
- A. ottaa huomioon, että unionin talousarviolla on merkittävä rooli pyrittäessä saavuttamaan unionin toimintapoliittiset tavoitteet, vaikka sen osuus on vain yksi prosentti unionin bruttokansantulosta;
- B. toteaa, että kun parlamentti myöntää komissiolle vastuuvapauden, se tarkistaa onko varat käytetty oikein ja onko toimintapoliittiset tavoitteet saavutettu;

Vuoden 2017 talousarvion toteuttaminen ja saavutetut tulokset

1. toteaa, että varainhoitovuosi 2017 oli nykyisen monivuotisen rahoituskehysten neljäs toteuttamisvuosi ja että kyseisen vuoden talousarvion kokonaismäärä oli 159,8 miljardia euroa ja siihen liittyi kuusi lisätalousarviota ja että määrärahoja osoitettiin eri aloille seuraavasti:
 - a) älykkääseen ja osallistavaan kasvuun 75,4 miljardia euroa
 - b) Euroopan maatalousalan tukemiseen 58,6 miljardia euroa
 - c) unionin ulkorajojen vahvistamiseen sekä pakolaiskriisin ja laittoman muuttoliikkeen käsittelyyn 4,3 miljardia euroa
 - d) unionin ulkopuolella toteutettaviin toimiin 10,7 miljardia euroa
 - e) unionin toimielinten hallintoon 9,4 miljardia euroa;
2. korostaa, että unionin talousarviosta tuetaan unionin toimintapolitiikkojen toteuttamista ja niiden painopisteiden ja tavoitteiden saavuttamista täydentämällä jäsenvaltioiden samoihin tarkoituksiin osoittamia varoja; panee tässä yhteydessä merkille seuraavat aikaan saadut tulokset:
 - a) vuonna 2017 Horisontti 2020 -ohjelmasta annettiin rahoitusta 8,5 miljardia euroa, jonka ansiosta voitiin tehdä uusia suoria investointeja, jolloin rahoituksen kokonaismäärä nousi 10,6 miljardiin euroon ja sillä rahoitettiin 5 000:tta hanketta
 - b) vuoden 2017 loppuun mennessä COSME-ohjelmasta annettiin rahoitusta 25 maassa yli 275 000 pienelle ja keskisuurelle yritykselle (joista 50 prosenttia oli startup-yrityksiä), joilla olisi muutoin ollut vaikeuksia saada yksityistä rahoitusta korkean riskiprofiilin vuoksi
 - c) jäsenvaltioiden vuoden 2016 loppuun mennessä raportoimien ohjelmien tulosten osalta koheesiorahaston ja Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) puitteissa toteutetut hankkeet olivat jo tuottaneet seuraavat tulokset:
 - annettiin tukea 84 579 yritykselle, joista yli 36 000 sai tukea rahoitusvälineistä
 - luotiin 10 300 uutta työpaikkaa ja otettiin palvelukseen 636 uutta tutkijaa
 - 41 800 kotitaloutta sai paremman energiankulutusluokituksen ja julkisten rakennusten primaarienergian kulutus väheni 14,9 miljoonaa kilowattituntia vuodessa
 - 2,7 miljoonalle ihmiselle tarjottiin parempia terveydenhoitopalveluja; lisäksi 156 000 henkilöä sai parempaa vesihuoltoa ja 73 000 parempaa jätevesihuoltoa
 - miljoonalle uudelle kotitaloudelle tarjottiin laajakaistayhteys

- d) maaseudun kehittämisohjelmilla edistettiin vuoden 2016 loppuun mennessä lähes 45 000 maatalan rakenneuudistusta ja uudenaikaistamista
- e) turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastosta (AMIF) tuettiin yli 7 000 uuden paikan perustamista vastaanottokeskuksiin; myös ilman huoltajaa oleville alaikäisille, jotka ovat erityisen haavoittuva ryhmä, mukautettujen paikkojen määrä kasvoi vain 183:sta (vuonna 2014) 17 070:een vuonna 2017 vuoden 2017 loppuun mennessä 1 432 612 kolmannen maan kansalaista sai kotouttamistukea
- f) unioni antoi humanitaarista tukea yli 2,2 miljardia euroa 80 eri maassa; unionin humanitaarisella rahoituksella tuettiin koulutuksen antamista yli 4,7 miljoonalle hätätilanteessa olevalle lapselle yli 50 maassa;

Tilintarkastustuomioistuimen tarkastuslausuma

3. on tyytyväinen siihen, että tilintarkastustuomioistuin antoi unionin vuoden 2017 tilien luotettavuudesta puhtaan lausunnon, kuten se on tehnyt vuodesta 2007 lähtien, ja että se totesi, että vuoden 2017 tilien perustana olevat tulot olivat kaikilta olennaisilta osiltaan lailliset ja sääntöjenmukaiset;
4. panee merkille, että vuonna 2017 tilintarkastustuomioistuin antoi toisena peräkkäisenä vuonna varauman sisältävän lausunnon tilien perustana olevien maksujen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta, mikä osoittaa tilintarkastustuomioistuimen mukaan, että huomattavassa osassa sen tarkastamista vuoden 2017 menoista virhetaso ei ollut olennainen ja että unionin menojen sääntöjenvastaisuuksien määrä on pienentynyt edelleen;
5. pitää myönteisenä tilintarkastustuomioistuimen määrittämän maksujen todennäköisimmän virhetason jatkuvaa laskusuuntausta viime vuosina ja toteaa sen olleen vuonna 2017 kaikkien aikojen alhaisimmalla tasolla eli 2,4 prosenttia, vaikka valitettavasti yhä kahden prosentin raja-arvon yläpuolella, mutta vähentyneen lähes kaksi kolmasosaa tilintarkastustuomioistuimen varainhoitovuodelle 2007 arvioimasta maksujen todennäköisimmästä virhetasosta, joka oli 6,9 prosenttia; pitää kuitenkin valitettavana, että maksuissa oli edelleen virheitä, koska valvonta- ja seurantarjestelmä oli vain osittain vaikuttava;
6. toteaa, että kun maksut perustuivat kulujen korvaamiseen (kun unioni korvasi tukikelpoisten toimien tukikelpoisia kustannuksia), tilintarkastustuomioistuin arvioi virhetasoksi 3,7 prosenttia (4,8 prosenttia vuonna 2016), kun taas tukioikeuksiin perustuvien maksujen (jotka perustuvat tiettyjen ehtojen täyttämiseen) virhetaso oli kahden prosentin olennaisuusrajan alapuolella;
7. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin tarkasti tapahtumia kaikkiaan 100,2 miljardin euron arvosta, mikä on alle kaksi kolmasosaa vuoden 2017 kokonaistalousarviosta, ja että suurin osa (57 prosenttia) tarkastusten perusjoukosta koski luonnonvarojen alaa, kun taas taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden alan painoarvo oli aiemmista vuosista poiketen suhteellisen vähäinen (noin 8 prosenttia);
8. pitää valitettavana, että tilintarkastustuomioistuin ei tarkastellut otsakkeen 3 ”Turvallisuus ja kansalaisuus” ja otsakkeen 4 ”Globaali Eurooppa” menojen virhetasoa; katsoo, että nämä otsakkeet ovat poliittisesti erityisen tärkeitä, vaikka määrät ovat suhteellisen pieniä; korostaa, että näiden kahden otsakkeen tarkastuksessa edustava otoskoko on olennaisen tärkeä rahoitustoimien tarkan ja riippumattoman arvioinnin kannalta sekä sen kannalta, että Euroopan parlamentti voi valvoa paremmin unionin varojen käyttöä, ja kehottaa tilintarkastustuomioistuinta antamaan seuraavissa vuosikertomuksissaan tietoja näiden otsakkeiden maksujen virhetasosta;
9. huomauttaa, että komissio on itse todennut, että vuoden 2017 virhetason parantuminen johtui suurelta osin luonnonvarojen alalla saavutetusta edistyksestä ⁽¹⁾;
10. kehottaa tilintarkastustuomioistuinta esittämään tulevissa kertomuksissaan kalastusalan virhetason erillään ympäristön, maaseudun kehittämisen ja terveysalan virhetasosta eikä yhteismääränä; toteaa, ettei kalastuspolitiikan virhetasoa voida määritellä, jos nämä eri alat on koottu yhteen; toteaa, että tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksessa ei esitetä riittävän yksityiskohtaisia tietoja meri- ja kalastusasioista, mikä vaikeuttaa näiden alojen varainhoidon asianmukaista arviointia; toteaa, että meri- ja kalastusasioiden pääosastoon liittyvät luvut olisi esitettävä tilintarkastustuomioistuimen tulevissa vuosikertomuksissa erikseen avoimuuden lisäämiseksi;

⁽¹⁾ Vuotuinen hallinto- ja tulokellisuusraportti, s. 81: ”Merkittävin muutos vuoteen 2016 verrattuna on riskinalaisen määrän merkittävä pieneneminen koheesion, muuttoliikkeen ja kalatalouden aloilla. Tällä politiikan alalla nykyiset kauden 2014–2020 ohjelmat ovat nyt pääsemässä täyteen vauhtiin, jolloin riski on tyypillisesti pienempi. Tähän vaikuttavat äskettäin käyttöön otettu vuotuinen tilien tarkastus- ja hyväksymismenettely ja välimaksuista tehtävä 10 prosentin pidätys, joka on voimassa, kunnes kaikki valvonta- ja korjaavat toimenpiteet on pantu täytäntöön (ks. osio 2.2 jäljempänä).”

11. pitää valitettavana, että tilintarkastustuomioistuin ei anna kattavia tietoja kasvua ja työllisyyttä edistävän kilpailukyvyyn alaan kuuluvaa liikennealaa eikä etenkin Verkkujen Eurooppa -välinettä koskevista tarkastuksista;

Tulot

12. toteaa, että vuonna 2017 unionin omat varat olivat 115,4 miljardia euroa ja muut tulot 17,2 miljardia euroa ja että vuodelta 2016 siirretty ylijäämä oli 6,4 miljardia euroa;
13. panee tyytyväisenä merkille tilintarkastustuomioistuimen päätelmän, jonka mukaan vuoden 2017 tulojen virhetaso ei ollut olennainen ja että sen tarkastamat tuloihin liittyvät järjestelmät olivat yleisesti ottaen vaikuttavat mutta jotkin perinteisiä omia varoja koskevat valvontamenettelyt olivat vain osittain vaikuttavia;
14. panee huolestuneena merkille tilintarkastustuomioistuimen lausunnon, jonka mukaan on välttämätöntä parantaa komission toimia unionin tulojen turvaamiseksi, jotta voidaan puuttua puutteisiin siinä, kuinka komissio hallitsee aliarvotetun tuonnin riskiä perinteisten omien varojen yhteydessä ja tarkistaa alv-perusteisia omia varoja;
15. ilmaisee vakavan huolensa siitä, että nämä puutteet voivat vaikuttaa osuuksiin, jotka jäsenvaltiot maksavat unionin talousarvioon; kehottaa komissiota tässä yhteydessä
 - a) parantamaan tuontivirtojen seurantaansa ja muun muassa käyttämään laajemmin kohtuullisia ja lainmukaisia tiedonlouhintatekniikoita epätavallisten toimintamallien ja niiden taustalla olevien syiden analysointiin sekä ryhtymään viipymättä toimiin varmistaakseen, että omia varoja asetetaan käyttöön asiaankuuluva määrä
 - b) tarkistamaan olemassa olevaa valvontakehystä ja dokumentoimaan sen käytön paremmin tarkistettaessa jäsenvaltioiden laskelmia, jotka koskevat niiden alv-ilmoituksissaan esittämiä painotettuja keskimääräisiä verokantoja, joita komissio käyttää määrittäessään yhdenmukaistettuja alv-määräytymisperusteita;
16. panee huolestuneena merkille, että budjettipääosasto esitti jo toisena peräkkäisenä vuonna Yhdistyneen kuningaskunnan keräämien perinteisten omien varojen määrää koskevan varauman, jonka syynä oli se, ettei maa ollut asettanut unionin talousarvioon määrää, joka vastasi kierrettyjä teksteistä ja jalkineista kannettavia tulreja;
17. on tyytyväinen komission 8. maaliskuuta 2018 Yhdistyneen kuningaskunnan tullipetostapauksen seurantatoimena käynnistämään rikkomusmenettelyyn mutta pitää valitettavana, erityisesti Yhdistyneen kuningaskunnan päätökseen erota Euroopan unionista ja siitä omien varojen keräämismenettelyille koituvien kasvavien vaikeuksien vuoksi, että komissiolta kesti tämän menettelyn käynnistämiseen yli seitsemän vuotta sen jälkeen, kun se oli pyytänyt Yhdistynyttä kuningaskuntaa vuonna 2011 vahvistamaan riskiprofiilit aliarvotetuille Kiinasta tuoduille teksteille ja jalkineille; huomauttaa, että vastaavia petosverkostoja toimii muissakin jäsenvaltioissa ja että tämän seurauksena tullimaksuja on kierretty vähintään 2,5 miljardia euron arvosta vuodesta 2015 alkaen; kehottaa komissiota ottamaan tällaiset tapaukset tarkasteltavaksi jatkossa epäröimättä ja ilman tarpeetonta viivytystä; vahvistaa uudelleen, että jäsenvaltioiden tullilaitosten välistä yhteistyötä on selvästi lisättävä, jotta ei aiheuteta haittaa unionin ja kansallisille talousarvioille ja unionin tuotestandeille; pyytää komissiota antamaan tietoa siitä, millaiset tuotteet päätyvät sisämarkkinoille, vaikka eivät ole unionin tuotestandardien mukaisia;
18. pitää tullivalvonnan tasossa eri maiden välillä havaittuja eroja valitettavina; korostaa, että tarkastukset kaikissa tulliliiton saapumispaikoissa on yhdenmukaistettava, ja kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan rajajärjestelmän koordinoitun, yhdenmukaisen ja tehokkaan täytäntöönpanon, jotta voidaan vähentää jäsenvaltioiden toisistaan poikkeavia käytäntöjä tullivalvontajärjestelmien nykyisten porsaanreikien paikkaamiseksi; kehottaa komissiota tältä osin tarkastelemaan unionin erilaisia tullivalvontakäytäntöjä ja niiden vaikutusta kaupan vääristymiseen keskittymällä erityisesti tullessiin unionin ulkorajoilla ja kehittämään vertailuanalysejä ja tietoja jäsenvaltioiden tullitapahtumista ja -menettelyistä;

Talousarvio- ja varainhallinto

19. huomauttaa, että vuonna 2017 sitoumuksiin käytettävissä olevasta määrästä käytettiin 99,3 prosenttia (158,7 miljardia euroa), mutta painottaa, että maksuja suoritettiin ainoastaan 124,7 miljardia euroa eli huomattavasti budjetoitua vähemmän ja huomattavasti vähemmän kuin vuosien 2007–2013 monivuotisen rahoituskehityksen vastaavana vuonna, mikä johtui pääasiassa siitä, että jäsenvaltiot toimittivat ennakoitua vähemmän Euroopan rakenne- ja investointirahastojen (ERI) vuosien 2014–2020 monivuotisia ohjelmia koskevia maksupyyntöjä ja monivuotinen rahoituskehitys ja alakohtainen lainsäädäntö hyväksyttiin myöhässä; toteaa, että tämä voi aiheuttaa tulevaisuudessa riskejä talousarvion toteuttamiselle, jos ohjelmakauden lopussa on paljon erääntyneitä maksuja; kehottaa komissiota antamaan jäsenvaltioille mahdollisimman paljon tukea, jotta ne voivat parantaa käyttöastettaan;

20. on hyvin huolestunut siitä, että maksattamatta olevat talousarviositoumukset nousivat sitoumusten suuren määrän ja maksujen alhaisen määrän yhdistelmän seurauksena vuonna 2017 uuteen ennätykseen eli 267,3 miljardiin euroon (238,8 miljardia euroa vuonna 2016) ja että tilintarkastustuomioistuimen ennusteiden mukaan tämä määrä kasvaa vieläkin suuremmaksi nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen loppuun mennessä, mikä saattaa kasvattaa merkittävästi maksumäärärahojen riittämättömyyden riskiä ja aiheuttaa myös virheiden riskin, kun on painetta käyttää varat nopeasti unionin rahoituksen mahdollisen menettämisen vuoksi; korostaa, että unionin talousarviossa ei saa olla vajetta ja että kasvava maksujen summa on todellisuudessa rahoitusvelkaa;
21. kehottaa komissiota esittämään tarkan analyysin syistä, joiden vuoksi joillakin alueilla varojen käyttöaste on edelleen alhainen, sekä arvioimaan erityistoimia tällaisen epätasapainon taustalla olevien rakenteellisten ongelmien ratkaisemiseksi; pyytää komissiota lisäämään teknistä tukea käytännön tasolla, jotta voidaan parantaa valmiuksia hyödyntää varoja jäsenvaltioissa, joille se on vaikeaa;
22. palauttaa mieliin, että tilintarkastustuomioistuimen mukaan ei ole vielä kukaan ratkaistu kysymystä siitä, onko erityisrahoitusvälineet laskettava mukaan maksumäärärahojen enimmäismäärään; katsoo, että tästä voisi aiheutua lisäriski, joka aiheuttaisi maksujen suman;
23. kehottaa komissiota parantamaan maksuennusteiden tarkkuutta ja hyödyntämään edelliseltä ohjelmakaudelta saatuja kokemuksia, jotta voidaan käsitellä kertynyttä maksujen summaa ja välttää sen kielteinen vaikutus seuraavaan monivuotiseen rahoituskehykseen, sekä esittämään toimintasuunnitelman maksujen summan vähentämiseksi vuosien 2021–2027 monivuotisen rahoituskehyksen aikana;
24. painottaa olevansa erittäin huolestunut siitä, että unionin talousarvioon liittyvä taloudellinen riski on kaikkiaan kasvanut merkittävien pitkäaikaisten velkojen, takausten ja oikeudellisten velvoitteiden myötä, ja toteaa tämän merkitsevän, että tulevaisuudessa tarvitaan huolellista hallinnointia; pyytää sen vuoksi, että esittäessään lainsäädäntöehdotuksia, joihin sisältyy mittavien ehdollisten velkojen luominen tai lisääminen, komissio liittää ehdotuksiin yleiskatsauksen talousarviosta katettavien ehdollisten velkojen kokonaisarvoon sekä analyysin stressitestiskenaarioista ja niiden mahdollisesta vaikutuksesta talousarvioon;
25. pitää valitettavana, ettei unioni onnistunut hoitamaan asianmukaisesti vuoden 2008 rahoituskriisiä ja sosioekonomista kriisiä (kuten kävi Kreikan kohdalla, mistä ovat osoituksena komission hiljattain kyseiselle jäsenvaltiolle esittämät pahoittelut) ja vuoden 2015 pakolaiskriisiä eikä vastaamaan kriiseihin asianmukaisesti, mikä syvensi entisestään pohjoisen ja etelän ja idän ja lännen välisiä jakolinjoja unionissa ja lisäsi eriarvoisuutta ja epäluottamusta jäsenvaltioiden välillä;
26. pyytää uudelleen, että unionin tuleviin talousarvioihin lisättäisiin matkailualaa koskeva budjettikohta, jotta voidaan varmistaa matkailualan toimien tukemiseen käytettävien unionin varojen avoimuus;

HALLINNOINTI YHTEISTYÖSSÄ JÄSENVALTIOIDEN KANSSA

27. huomauttaa, että tilintarkastustuomioistuimen mukaan virhetason alentamisessa on saatu aikaan edistystä luonnonvarojen (2,4 prosenttia) ja taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden (3 prosenttia) menoaloilla, jotka kuuluvat komission ja jäsenvaltioiden yhteistyössä harjoittaman hallinnoinnin piiriin;
28. toteaa, että tilintarkastustuomioistuin tarkasti vuonna 2017 edellisvuotta vähemmän menoja taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden alalla ja että tarkastukseen kuuluvien maksujen määrä oli kahdeksan miljardia euroa;
29. huomauttaa, että samoin kuin vuonna 2016 suurin osa vuoden 2017 arvioidusta virhetasosta koostui tukikelpoisuusvirheistä (eli kuluilmoituksissa oli tukeen oikeuttamattomia kuluja, maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumuksia ei ollut noudatettu taikka hanke, toimi tai edunsaaja ei ollut oikeutettu tukeen);
30. ottaa huomioon, että maatalousalan edunsaajille myönnetty määrät ovat suhteellisesti pieniä verrattuna muihin unionin hankkeisiin ja että varojen asianmukaisen käytön todistamiseen liittyvä hallinnollinen rasitus on näin ollen suhteellisesti suurempi;
31. kiinnittää huomiota komission äskettäiseen tutkimukseen, joka osoitti, että vuosina 2014–2017 suurin osa ERI-rahastojen hallintoviranomaisista käytti yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja (64 prosenttia maaseuturahaston maaseudun kehittämissuunnitelmissa, 73 prosenttia EAKR:n ja koheesiorahaston toimenpideohjelmassa ja 95 prosenttia Euroopan sosiaalirahaston (ESR) toimenpideohjelmassa); toteaa, että niiden hankkeiden määrä, joissa käytettiin yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, oli 19 prosenttia maaseuturahastossa, 65 prosenttia ESR:ssä, 50 prosenttia EAKR:ssä ja 25 prosenttia koheesiorahastossa; katsoo, että yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttäminen voisi auttaa vähentämään tukikelpoisuusvirheitä;

32. korostaa, että unionin lainsäädännön yksinkertaistamista ja viljelijöiden ja muiden edunsaajien hallinnollisen rasiuksen keventämistä on jatkettava tulevaisuudessa;
33. panee merkille, että oikeus tutustua tietoihin ja hyvä seuranta ovat erityisesti ympäristöasioiden kohdalla tulevaisuudessa välttämättömiä, kun otetaan huomioon, että tietyt luonnonvarat (maaperä, luonnon monimuotoisuus) lujittavat maatalouden tuottavuutta pitkällä aikavälillä;
34. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin löysi vuonna 2017 vain hyvin vähän julkisiin hankintoihin liittyviä virheitä; toteaa, että niitä oli alle yksi prosentti (18 prosenttia vuonna 2016), mutta toteaa, että syynä tähän saattaa olla EAKR:n ja koheesiorahaston puitteissa hyväksytyjen menojen suhteellisen alhainen taso, sillä ne ovat tavallisesti olleet alttiimpia virheille julkisten hankintojen yhteydessä; pyytää, etteivät komissio ja jäsenvaltiot päästä tarkkaavaisuuttaan herpaantumaan vaan valvovat entistä tarkemmin julkisia hankintoja koskevien sääntöjen asianmukaista noudattamista;
35. katsoo, että on selvennettävä edelleen hankintamenettelyjä ja suhteita jäsenvaltioiden tarjoajiin, koska tarjouskilpailumenettelyt ovat saattaneet muuttua laillisuuden rajoilla liikkuviksi menettelyiksi, jotka estävät reilun kilpailun ja voivat mahdollistaa petokset; suhtautuu myönteisesti komission tutkimukseen, jossa tarkastellaan tilanteita, joissa tarjoajia on ainoastaan yksi, sekä parlamentin talousarvion valvontavaliokunnan pyytämään perusteelliseen analyysiin ”Gaps and errors in the TED database” (TED-tietokannassa olevat puutteet ja virheet); panee huolestuneena merkille tutkimusten päätelmät, joiden mukaan TED-datan laatu ja luotettavuus ovat hyvin kyseenalaisia, mikä heikentää julkisia hankintoja koskevien tietojen arvioimisen analyttistä arvoa; pyytää jäsenvaltioita parantamaan huomattavasti tapaa, jolla ne julkistavat julkisia hankintoja koskevia tietoja TED-tietokannassa; pyytää myös kehittämään mekanismin, jolla voidaan seurata säännöllisesti menettelyjä, joihin on saapunut vain yksi tarjous;
36. tukee täysin tilintarkastustuomioistuimen kantaa, jonka mukaan sen tehtävänä ei ole raportoida yksittäisistä jäsenvaltioista vaan esittää tarkastuskertomus unionin koko talousarvion täytäntöönpanon laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta;
37. haluaa kuitenkin korostaa varauksia, joita komission yksiköt esittivät tavanomaisten vuotuisten vastuuvapausmenettelyjen aikana, ja kiinnittää huomion siihen, että unionin moninaisten varojen käytön tuloksellisuus vaihtelee jäsenvaltioittain ja että aina on aloja, joilla on parannettavaa; panee tässä yhteydessä merkille, että vuoden 2017 osalta varauksia esittivät
- maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto seuraavien jäsenvaltioiden osalta: AT, BE, BG, HR, CZ, DK, FI, FR, DE, HU, IT, PT, RO, SK, SI, ES, SE, UK
 - meri- ja kalastusasioiden pääosasto seuraavien jäsenvaltioiden osalta: BG, CZ, IT, NL, RO
 - alue- ja kaupunkipolitiikan pääosasto seuraavien jäsenvaltioiden osalta: BG, HR, CZ, ET, FI, FR, DE, HU, IT, LV, PL, RO, SK, SI, SE, UK
 - työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden pääosasto seuraavien jäsenvaltioiden osalta: AT, CZ, FR, DE, HU, IT, PL, RO, SK, UK
 - muuttoliike- ja sisäasioiden pääosasto seuraavien jäsenvaltioiden osalta: FI, DE, GR, UK;
38. panee tältä osin merkille, että vaikka komission yksiköt eivät esittäneet vuotta 2017 koskevia varauksia Irlannin, Luxemburgin, Maltan, Kyproksen ja Liettuan osalta, AGRI-pääosasto esitti vuotta 2016 koskevan varauksen Irlannin, Liettuan, Maltan ja Kyproksen osalta ja EMPL-pääosasto Irlannin osalta;
39. suhtautuu myönteisesti edistykseen, jota on saavutettu Kreikan 181 ensisijaisen hankkeen täytäntöönpanossa:
- a) 119 hanketta, joiden menot olivat 7,1 miljardia euroa, on raporttien mukaan saatettu päätökseen
 - b) 17 hanketta, joiden menot ovat 0,5 miljardia euroa, on tarkoitus saattaa päätökseen maaliskuuhun 2019 mennessä kansallisia varoja käyttäen (on arvioitu, että tarvitaan vielä 0,53 miljardia euroa)
 - c) 24 hanketta (0,8 miljardia euroa) saatetaan vaiheittain päätökseen vuosina 2014–2020, ja on arvioitu, että tarvitaan vielä 1,1 miljardin euron suuruinen rahoitus
 - d) 21 hanketta, joiden määrärahoiksi on arvioitu 1,1 miljardia euroa, peruutettiin;
- pitää menestystarinana tapaa, jolla komissio tuki Kreikkaa sen pannessa täytäntöön ja saattaessa päätökseen unionin hankkeita;
40. pitää hyvin valitettavana, että Euroopan parlamentin antamista lukuisista varoituksista huolimatta komissio reagoi Tšekin pääministeriä koskevaan eturistiriitaongelmaan vasta sen jälkeen, kun Tšekin tasavallassa toimiva Transparency International nosti häntä vastaan kanteen kesäkuussa 2018; on erittäin huolestunut siitä, että 19. marraskuuta 2018 päivätyssä unionin oikeudellisessa asiakirjassa todettiin, että Tšekin pääministerin asemaan liittyy eturistiriita, koska hän saattaa vaikuttaa sellaisten unionin varojen käyttöä koskevaan päätöksentekoon, jotka ovat hyödyttäneet häneen sidoksissa olevia yrityksiä⁽²⁾;

(2) Agrofert Holding on Tšekin maatalous- ja elintarviketeollisuuden suurin yksittäinen konserni ja toiseksi suurin kemian alan konserni, jolla on merkittävä rooli myös metsätaloudessa. Lisäksi se omistaa MAFRA Publishing Company -julkaisuyhtiön, joka julkaisee erittäin suosittuja painetun ja digitaalisen median julkaisuja, kuten MF DNES, Lidové noviny ja iDnes.

41. kehottaa tältä osin komissiota tutkimaan kattavasti Tšekin tasavallan pääministeriin liittyvää eturistiriitaa, kuten joulukuussa 2018 annetussa parlamentin päätöslauselmassa edellytetään, ja ryhtymään ilman uusia viivytyksiä määrätietoisiin toimiin tutkimuksensa tulosten perusteella sekä tutkimaan myös Tšekin pääministerin asemaa mediaomistajana ja tekemään päätelmiä tästä asiasta;
42. palauttaa mieliin, että komission yksiköt ovat pyytäneet unionin varojen koordinoinnista vastaavaa kansallista viranomaista (aluekehitysministeriö) antamaan tarvittavat tiedot rahoituksesta (³), jota on myönnetty hänen holdingyhtiönsä omistuksessa oleville yrityksille;
43. panee tyytyväisenä merkille, että Tšekin aluekehitysministeriö on kerännyt pyydetty tiedot asiaan liittyviltä eri hallintoviranomaisilta ja välittänyt ne komissiolle; kysyy komissiolta, mitä toimia se aikoo toteuttaa äskettäin toteutettu oikeudellinen tilannearvio huomioon ottaen;
44. palauttaa mieliin, että parlamentti pyysi viime vuonna komissiota nopeuttamaan 8. tammikuuta 2016 käynnistettyä sääntöjenmukaisuuden tarkastamisen menettelyä, jotta saadaan selkeitä ja täsmällisiä tietoja Tšekin maatalousinterventiorahastoon liittyvästä eturistiriitojen riskistä;

Taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus

Onnistuneita hankkeita

45. panee merkille, että hankkeiden valinta on edennyt ja että tammikuuhun 2018 mennessä oli valittu 673 800 hanketta, joille myönnettiin EAKR:stä, koheesiorahastosta, ESR:stä ja nuorisotyöllisyysaloitteesta tukea yhteensä 260 miljardia euroa eli 54 prosenttia kaudella 2014–2020 käytettävissä olevasta kokonaisrahoituksesta; panee merkille, että hankkeiden valinnassa oli saavutettu 70 prosentin osuus vuoden 2018 lopussa käytettävissä olleesta kokonaisrahoituksesta, mikä vastasi hankkeiden valinnan tasoa samana ajankohtana edellisellä kaudella;
46. pitää myönteisenä sitä, että vuoden 2016 loppuun mennessä valituista 450 000 hankkeesta, joilla tuetaan pk-yrityksiä, 84 500 on jo saatettu päätökseen ja ne edistävät siten yritysten tuottavuutta ja kilpailukykyä;
47. on tyytyväinen myös siihen, että vuoden 2017 loppuun mennessä käytännön tasolla valittiin noin 5 500 hanketta, joilla tuettiin yhdenneitten digitaalisten sisämarkkinoiden toteuttamista, mikä vastaa 9,1 miljardin euron kokonaisinvestointeja;
48. toteaa tyytyväisenä, että energiatehokkuuden ja uusiutuvan energian alalla luotiin yli 2 000 megawattia uusiutuvan energian tuotannon lisäkapasiteettia ja kasvihuonekaasupäästöt vähenivät lähes 3 miljoonaa hiilidioksidiekvivalentitonnia vuoden 2016 loppuun mennessä; painottaa kuitenkin, että on toteutettava lisätoimia, jotta saavutetaan vuoden 2015 Pariisin ilmastopimuksen tavoitteet;
49. panee merkille, että vuoden 2017 loppuun mennessä saatettiin päätökseen 99 prosenttia toimintasuunnitelmista, jotka koskivat ESR:ään, koheesiorahastoon ja EAKR:ään vaikuttavia ennakkoehtoja;
50. suhtautuu erityisen myönteisesti rakennerahastoihin liittyviin tilintarkastustuomioistuimen tarkastustoimiin, jotka koskevat ehkäiseviä toimia ja rahoitusoikaisuja, ennakkoehtoja, suoritusvarausta ja käyttöastetta;
51. panee tyytyväisenä merkille, että vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahasto on saavuttamassa tuotoksensa ja tuloksensa ja että väline täydentää kansallisia toimia, joiden tavoitteena on köyhyyden poistaminen ja sosiaalisen osallisuuden edistäminen;
52. toteaa, että tilintarkastustuomioistuimen tarkastuksessa, joka kattoi taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden menoaalalla 113 loppuun saatettua hanketta, 65 prosentissa hankkeista oli tuloksellisuuden mittaajajärjestelmä, jonka yhteydessä oli määritetty toimenpideohjelman tavoitteisiin kytkeytyvät tuotos- ja tulosindikaattorit, mikä on parannus aiempiin vuosiin verrattuna; panee huolestuneena merkille, että 30 prosentissa hankkeista ei ollut määritetty tulosindikaattoreita tai tavoitearvoja, minkä vuoksi hankkeiden tarkkaa vaikutusta ohjelman yleistavoitteiden saavuttamiseen oli mahdotonta arvioida;

(³)) luettelo kaikista hankkeista, joita on rahoitettu EAKR:stä, koheesiorahastosta, ESR:stä ja maaseuturahastosta ja jotka liittyvät AGROFERT-ryhmittymään, vuodesta 2012 alkaen, jolloin nykyinen pääministeri astui virkaansa hallituksen valtiovarainministerinä, ja tieto siitä, onko hankkeiden täytäntöönpano kesken vai onko ne saatettu päätökseen b) näille yrityksille tai muille AGROFERT-ryhmittymään kuuluville yrityksille myönnetty, jo maksetut ja vielä maksamatta olevat määrät (sekä kyseinen rahasto) c) ajanjaksot, jolloin tällaisia varoja myönnettiin ja maksettiin d) toteutettiin hankkeiden yhteydessä tarkastuksia (hallinnollisia ja/tai paikan päällä tehtäviä tarkastuksia), jotka koskevat tällaista rahoitusta, ja tarkastusten tulokset;

Parannusta vaativia kriittisiä kysymyksiä

53. pitää valitettavana, että 217 tapahtuman otoksessaan vuodelta 2017 tilintarkastustuomioistuimien havaitti ja kvantifioi 36 virhettä, joita jäsenvaltioiden tarkastusviranomaiset eivät olleet havainneet, ja että näiden virheiden määrä ja vaikutus ovat osoitus jatkuvista puutteista hallintoviranomaisten ilmoittamien menojen sääntöjenmukaisuudessa; pitää valitettavana myös sitä, että tilintarkastustuomioistuimien havaitti puutteita joidenkin tarkastusviranomaisten otantamenetelmissä; kehottaa komissiota tekemään yksittäisten jäsenvaltioiden hallinto- ja tarkastusviranomaisten kanssa entistä tiiviimpää yhteistyötä näiden virheiden havaitsemiseksi ja huomion kohdentamiseksi erityisesti useimmin toistuviin virheisiin;
54. pitää valitettavana tilintarkastustuomioistuimen havaintoa, jonka mukaan komissio esitti vuodelta 2017 ainakin 13 eri virhetasoa taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden alalla ohjelmakausilla 2007–2013 ja 2014–2020, mikä tekee raportoinnista epäselvää ja sekavaa ja tietojen arvioinnista vaikeaa;
55. toteaa, että jäsenvaltioiden tarkastusviranomaiset ilmoittavat rakennerahastojen virhetasot alue- ja kaupunkipolitiikan pääosastolle vasta oikaisujen vähentämisen jälkeen, mikä ei anna todenmukaista kuvaa unionin hankkeiden tilasta paikan päällä eikä vuonna 2017 suoritettujen maksujen virhetasosta;
56. toteaa maksujen keskimääräisen käyttöasteen nousseen komissiossa huomattavasti 3,7 prosentista (2016) 16,4 prosenttiin vuonna 2017 mutta on silti huolissaan siitä, että käyttöaste on vielä alempi kuin edellisen monivuotisen rahoituskehityksen vastaavana vuonna eli vuonna 2010, jolloin se oli 22,1 prosenttia;
57. panee huolestuneena merkille, että syyskuussa 2018 oli vielä seitsemän ennakkoehtoihin liittyvää toimintasuunnitelmaa, joita ei ollut saatettu päätökseen, ja että oli hyväksytty yksi välimaksujen keskeyttäminen ja kahden muun hyväksyminen oli yksiköiden välisen kuulemisen kohteena; pitää valitettavana, että ennakkoehtojen täyttäminen osoittautui hallinnollisesti työlääksi hallintoviranomaisille ja oli yksi varojen käytön viivästymisen syy; suhtautuu erityisen myönteisesti ohjelmasta vastaaville viranomaisille annettuun kohdennettuun tukeen ja täytäntöönpanon lisääntymiseen komission toteuttamien ”Catching-up Regions” -aloitteen ja täytäntöönpanon parantamista käsittelevää työryhmää koskevan aloitteen ansiosta; pyytää komissiota varmistamaan, että seuraavalla ohjelmakaudella puututaan asianmukaisesti ennakkoehdot korvaavien mahdollistavien edellytysten täyttämisessä havaittaviin puutteisiin ja ongelmiin;
58. on huolestunut rahoitusvälineiden menojen avoimuuden puutteesta, koska nykyisessä monivuotisessa rahoituskehityksessä asetetaan saataville neljä kertaa enemmän varoja rahoitusvälineitä varten; panee merkille, että vuoden 2017 loppuun mennessä 24 jäsenvaltiota käytti rahoitusvälineitä ja rahoitusvälineisiin oli sidottu ohjelmien rahoitusosuuksia yhteensä lähes 18,8 miljardia euroa (13,3 miljardia euroa vuoden 2016 lopussa), josta 14,2 miljardia euroa saatiin ERI-rahastoista; panee myös merkille, että kaikkiaan 5,5 miljardia euroa (noin 29 prosenttia) näistä sidotuista määristä oli maksettu rahoitusvälineisiin (3,6 miljardia euroa vuoden 2016 lopussa), mukaan lukien 4,4 miljardia euroa ERI-rahastoista; on kuitenkin huolestunut siitä, että kolme vuotta tämän rahoituskehityskauden alkamisen jälkeen lopullisille saajille oli maksettu 1,9 miljardia euroa (vain 10,1 prosenttia) (1,2 miljardia euroa vuoden 2016 lopussa), josta 1,5 miljardia euroa (10,5 prosenttia) ERI-rahastoista;
59. on tilintarkastustuomioistuimen kanssa samaa mieltä rahoitusvälineitä koskevan yksityiskohtaisemman raportoinnin tarpeesta ja kehottaa komissiota parantamaan merkittävästi näiden vuosia 2007–2013 ja vuosia 2014–2020 koskevien välineiden tuloksista raportointia;
60. kehottaa komissiota esittämään täsmälliset ja kattavat tiedot rahoitusvälineistä, joita hallinnoidaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa monivuotisen rahoituskehityksen kauden 2007–2013 päättymisen jälkeen, ja ilmoittamaan unionin talousarvioon palautetut määrät ja jäsenvaltioihin jääneet määrät;
61. pitää erittäin valitettavana, että rahoitusvälineiden yhteydessä tarkastajat eivät kyenneet varmentamaan investointien valintaa ja toteuttamista rahoituksen välittäjien tasolla, missä ilmeni monia sääntöjenvastaisuuksia, joiden osuus oli yksi prosentti taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden alan arvioidusta virhetasosta;
62. painottaa, että toisin kuin vuonna 2016, koheesiota koskeva arvioitu virhetaso kattaa rahoitusvälineisiin vuonna 2017 suoritettujen maksujen kvantifioinnin; palauttaa mieliin, että koska rakennerahastojen menojen tukikelpoisuutta kaudella 2007–2013 lykättiin maaliskuun 2017 loppuun, rahoitusvälineisiin vuoden 2017 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana suoritettujen maksut on sisällytettävä virhetason laskentaan; pitää kuitenkin valitettavana, että tilintarkastustuomioistuimien ei maininnut näiden suoritusten virhetasoa selvästi vuosikertomuksensa missään kohdassa, yhtä laatikkoa lukuun ottamatta; kehottaa tilintarkastustuomioistuinta ottamaan huomioon kaikki sääntöjenvastaisuudet, joilla on taloudellista vaikutusta, määrittäessään todennäköisintä virhetasoa ja ilmoittamaan selvästi kyseessä olevien varojen prosenttiosuuden; kehottaa komissiota esittämään tarvittavan lainsäädäntöehdotuksen, jotta tulevaisuudessa ei enää tehtäisi yksipuolisia, täytäntöönpanosäädöksiin perustuvia päätöksiä rakennerahastojen menojen tukikelpoisuuden jatkamisesta;

63. kehottaa komissiota toimittamaan täsmälliset ja kattavat tiedot vuosien 2007–2013 monivuotiseen rahoituskehyykseen liittyvien rahoitusvälineiden päättämisestä, mukaan lukien unionin talousarvioon palautettavat lopulliset määrät ja jäsenvaltioille kuuluvat määrät;
64. kehottaa komissiota ottamaan suurissa infrastruktuurihankkeissa huomioon kaikki niihin liittyvät ympäristöön vaikuttavat riskit ja rahoittamaan ainoastaan hankkeita, joista osoitetusti koituu todellista lisäarvoa paikallisväestölle sekä ympäristölle, yhteiskunnalle ja taloudelle; painottaa, että tässä yhteydessä on tärkeää valvoa tiiviisti mahdollisia korruptioon ja petoksiin liittyviä riskejä sekä kohdistaa rahoitettaviin hankkeisiin huolellisia riippumattomia ennako- ja jälkiarviointeja;
65. toteaa, että komission mukaan jäsenvaltiot suorittivat vain muutamia Euroopan sosiaalirahastoa koskevia arviointeja nuorisotyöllisyysaloitetta lukuun ottamatta; kehottaa jäsenvaltioita arvioimaan järjestelmällisesti Euroopan sosiaalirahastoa, jotta mahdollistetaan näyttöön perustuva päätöksenteko, ja kehottaa komissiota edistämään tätä;
66. palauttaa mieliin, että tilintarkastustuomioistuin havaitsi nuorisotyöttömyyttä käsittelevässä erityiskertomuksessaan nro 5/2017, että nuorisotakuun täytäntöönpanossa oli edistytty jonkin verran ja saatu aikaan joitakin tuloksia mutta tilanne ei täyttänyt nuorisotakuun käynnistämisen yhteydessä alun perin vallinneita odotuksia; korostaa kuitenkin, että nuorisotyöllisyysaloite ja nuorisotakuu ovat edelleen innovatiivisimpia ja kunnianhimoisimpia poliittisia vastauksia talouskriisin jälkeiseen nuorisotyöttömyyteen ja siksi unionin sekä kansallisten ja alueellisten instituutioiden olisi yhä tuettava niiden toimintaa taloudellisesti ja poliittisesti;
67. korostaa, että se, käytetäänkö nuorisotyöllisyysaloitteen määrärahat hyvin ja saavutetaanko sen perimmäinen tavoite eli nuorten työttömien auttaminen työllistymään kestävästi, voidaan ratkaista vain, jos toimia seurataan tiiviisti ja avoimesti luotettavien ja vertailukelpoisten tietojen perusteella ja jos niiden jäsenvaltioiden tilanteeseen, jotka eivät ole edistyneet asiassa, puututaan tiukemmin ottein; vaatii siksi jäsenvaltioita parantamaan seuranta-, raportointia ja tietojen laatua kiireellisesti ja varmistamaan, että nuorisotyöllisyysaloitteen nykyisestä toteutuksesta kerätään luotettavia ja vertailukelpoisia tietoja ja lukuja ja että ne annetaan käyttöön oikea-aikaisesti ja useammin kuin ESR-asetuksen 19 asetuksen 2 kohdassa tarkoitettua vuotuista raportointia koskeva vaatimus edellyttää; kehottaa komissiota tarkistamaan tiedonkeruuta koskevia ohjeitaan tilintarkastustuomioistuimen suosituksen mukaisesti, jotta riski tulosten ilmoittamisesta liian suurina jäisi minimiin;
68. katsoo ehdottomasti, että kaikissa työharjoittelu- ja oppisopimusohjelmissä on tarjottava palkallisia harjoittelu-paikkoja, joilla ei saa kuitenkaan koskaan korvata työpaikkoja ja jotka perustuvat työharjoittelusta tai oppisopimuksesta kyseisessä maassa sovellettavan sääntelykehyyksen tai sovellettavien työehtosopimusten tai molempien mukaisesti tehtyyn kirjalliseen sopimukseen, ja että tässä yhteydessä olisi noudatettava harjoittelun laatu-puitteista 10. maaliskuuta 2014 annetussa neuvoston suosituksessa (*) esitettyjä periaatteita;

Luonnonvarat

Esimerkkejä onnistuneista hankkeista

69. panee tyytyväisenä merkille luonnonvarojen alan virhetason myönteisen kehityksen vuonna 2017, sillä se oli 2,4 prosenttia (2,5 prosenttia vuonna 2016, 2,9 prosenttia vuonna 2015 ja 3,6 prosenttia vuonna 2014), ja ottaa huomioon, että tilintarkastustuomioistuin arvioi Euroopan maatalouden tukirahaston (maaloustukirahasto) suorien tukien, joiden osuus maatalousmäärärahoista on kolme neljäsosaa, virhetason olevan kahden prosentin olennaisuusrajan alapuolella;
70. panee tyytyväisenä merkille, että tilintarkastustuomioistuimen vahvistama yleinen virhetaso täsmää suuressa määrin YMP:n yleisen virhetason kanssa sellaisena kuin siitä on ilmoitettu maatalouden pääosaston vuoden 2017 vuotuisessa toimintakertomuksessa, mikä on osoitus jäsenvaltioiden aiempina vuosina toteuttamien korjaavien toimintasuunnitelmien tehokkuudesta;
71. korostaa, että myönteiset tulokset maataloustukirahaston suorien tukien alalla johtuivat pääasiassa yhdenntetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän ja viljelylohkojen tunnistamisjärjestelmän laadusta sekä paikkatietoanalyysiin perustuvan tukihakemuslomakkeen vaihteittaisesta käyttönotosta ja viljelijöiden hakemusten uusista alustavista ristiintarkastuksista, joiden ansiosta edunsaajien tukihakemusten täyttämiseen kuluva aika lyheni ja jotkut virheet voidaan odotettavasti estää ja hakemusten käsittelyssä säästetään aikaa;

(*) EUVL C 88, 27.3.2014, s. 1.

72. toteaa, että suorat tuet Euroopan maatalouden tukirahastosta muodostavat menoista noin kolme neljäsosaa, ja niiden virhetaso ei ollut olennainen; korostaa, että suorat tuet viljelijöille perustuvat tukioikeuksiin ja niihin sovelletaan yksinkertaistettuja maa-alojen tukikelpoisuussääntöjä ja vaikuttavaa ennakkotarkastusjärjestelmää (yhdenntetty hallinto- ja valvontajärjestelmä), joka mahdollistaa tietokantojen automatisoidut ristiintarkastukset; on huolissaan, että virhetaso on jatkuvasti korkea muilla menoaloilla, kuten maaseudun kehittämisen, ympäristön, ilmastotoimien ja kalastuksen alalla; toteaa lisäksi, että maaseudun kehittämishankkeet ovat luonnostaan mutkikkaampia laajempien tavoitteiden vuoksi, että kolmella muulla alalla menot yhteisrahoitetaan tai maksetaan korvaamalla kulut ja että noin kaksi kolmasosaa monivuotisen rahoituskehiksen tämän otsakkeen arvioidusta virhetasosta johtuu siitä, että edunsaaja, toimi, hanke tai meno ei ole tukikelpoinen;
73. panee tyytyväisenä merkille, että tilintarkastustuomioistuimen kaikkiaan tarkastelemasta 29:stä maaseudun kehittämisen investointihankkeesta 26 hanketta oli maaseudun kehittämissuunnitelmissa määriteltyjen prioriteettien ja kohdealojen mukaisia ja jäsenvaltioiden valintamenettelyt olivat asianmukaisia; on myös tyytyväinen siihen, että useimmissa tapauksissa tarkastettujen hankkeiden edunsaajat toteuttivat ne suunnitelmien mukaan ja jäsenvaltiot tekivät tarkastuksia varmistaakseen, olivatko kustannukset kohtuullisia; katsoo näin ollen, että maaseudun kehittämisen on säilyttävä tulevaisuudessa kauttaaltaan tuettuna, merkittävänä ja keskeisenä osana YMP:n strategia-suunnitelmia;
74. on tyytyväinen siihen, että maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston pääjohtaja totesi vuoden 2017 vuotuisessa toimintakertomuksessaan viljelijöiden tulojen kasvaneen hieman ja muistutti, että viimeisten neljän vuoden aikana tulot olivat hiukan laskeneet;
75. toteaa, että rahoitusoikaisujen ja takaisinperintätoimien oikaisukapasiteetti vahvistui 2,1 prosenttiin (2,04 prosenttia vuonna 2016), joten YMP:hen liittyvä riskinalainen määrä väheni entisestään vuonna 2017;

Parannusta vaativia kriittisiä kysymyksiä

76. panee merkille, että hehtaarikohtaiset suorat tuet vähenivät tilakoon kasvaessa, kun taas työntekijäkohtaiset tulot kasvoivat ja että komission mukaan hyvin pienet, alle viiden hehtaarin tilat muodostavat yli puolet edunsaajista; panee huolestuneena merkille, että maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston vuotuisen toimintakertomuksen mukaan pinta-alaltaan yli 250 hehtaarin kokoisten suurten maatilojen osuus on 1,1 prosenttia maatiloista, ne hallinnoivat 27,8:aa prosenttia koko viljelymaasta ja saavat 22,1 prosenttia kaikista suorista tuista ja että enemmistö suurista maatiloista on pinta-alaltaan 250–500 hehtaaria; vaatii komissiota muuttamaan tätä perusteetonta ja eriarvoista kohtelua;
77. panee merkille suoriin tukiin liittyvän nopeasti kasvaneen eriarvoisuuden joissakin jäsenvaltioissa, pääasiassa Slovakiassa ja Tšekissä, joissa seitsemän prosenttia edunsaajista saa nykyään yli 70 prosenttia kaikista suorista tuista, sekä Virossa, Latviassa, Unkarissa, Romaniassa, Bulgariassa ja Tanskassa, joissa kymmenen viime vuoden aikana entistä useampi edunsaaja on saanut yli 100 000 euroa; kehottaa komissiota ja kansallisia viranomaisia toteuttamaan asianmukaisia toimia korjatakseen nämä kasvavat eriarvoisuudet ja raportoimaan näistä toimista;
78. panee hyvin huolestuneena merkille, että tilintarkastustuomioistuin havaitsi virhetason pysyneen jatkuvasti korkeana maataloustukirahaston markkinatoimenpiteiden, maaseudun kehittämisen, ympäristön, ilmastotoimien ja kalastuksen aloilla, joiden osuus luonnonvarojen alan menoaloista oli neljännes; panee lisäksi merkille, että pääasialliset virhelähteet olivat tukikelpoisuusehtojen noudattamatta jättäminen, virheellisten pinta-alaa koskevien tietojen antaminen ja maatalouden ympäristösitoumusten noudattamatta jättäminen; painottaa, että yksittäisten jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten olisi havaittava tällaiset virheet paremmin ja että tapauksissa, joissa virheet ilmenevät jälkitarkastuksissa, tulevien tarkastusten ja paikan päällä tehtävien tarkastusten otokset olisi saatettava ajan tasalle valvonnan parantamiseksi;
79. kehottaa komissiota jatkamaan toimia sen arvioimiseksi, kuinka vaikuttavia ovat jäsenvaltioiden toimet, joilla ne ovat pyrkineet korjaamaan näiden virheiden taustalla olevia syitä, ja pyytää sitä antamaan tarvittaessa lisäohjeita tai suoraa apua;
80. kehottaa komissiota yksinkertaistamaan aidosti menettelyä, myös vaadittavien asiakirjojen osalta, rahoituksen saannin helpottamiseksi tarkastus- ja seurantaperiaatteita laiminlyömättä; kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota pientuottajille annettavaan hallinnolliseen tukeen;

81. panee hyvin huolestuneena merkille, että maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston paikalla tekemien täydentäviä ehtoja koskevien tarkastusten tulokset ovat huolestuttavia ja etenkin että 47 prosenttia kaikista paikalla tehdyistä tarkastuksista johti seuraamuksiin; kehottaa painokkaasti komissiota tarkastamaan, toteuttavatko jäsenvaltioiden viranomaiset korjaavia toimia, jos komissio on todennut, että se ei voi miltään osin tai voi vain osittain luottaa todentamisviranomaisen työhön;
82. suosittelee, että
- a) tilintarkastustuomioistuin ilmoittaa erikseen virhetasot, jotka koskevat suoria tukia, markkinatoimia ja maaseudun kehittämiseen liittyviä YMP:n menoja, kuten maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston pääjohtaja tekee pääosaston vuotuisessa toimintakertomuksessa
 - b) komissio arvioi, kuinka vaikuttavia ovat jäsenvaltioiden toimet, joilla ne ovat pyrkineet korjaamaan virheiden taustalla olevia syitä, ja antaa tarvittaessa lisäohjeita
 - c) jäsenvaltiot hyödyntävät täysin yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen järjestelmän tarjoamia mahdollisuuksia maaseudun kehittämiseen
 - d) komissio ottaa huomioon tulevaa YMP:tä koskevilla ehdotuksillaan, että suuremmat tilat eivät hintavaihteluista aiheutuvassa kriisissä välttämättä tarvitse samaa tulotukitasoa vakauttamaan maataloudesta saatavia tuloja kuin pienet tilat, koska ne voivat hyötyä mahdollisista suurtuotannon eduista, jotka todennäköisesti tekevät niistä kestävämpiä
 - e) maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto määrittää uuden keskeisen tulostavoitteen siihen liittyvine indikaattoreineen voidakseen vähentää viljelijöiden välisiä tuloeroja
 - f) komissio tutkii tarkemmin todentamisviranomaisten tapahtumatarkastusten laatua
 - g) YMP:n rahoitus säilytetään vähintään nykyisellä tasolla ja se täyttää tehtävän, jota varten se on suunniteltu: tukee tuottajia, jotta he saavat kestävä elannon, ja varmistaa edullisen ja laadukkaan elintarviketuotannon unionin kansalaisille
 - h) komissio toteuttaa toimia varmistaakseen, että YMP:n varat jaetaan painotetusti siten, että hehtaarikohtaisia tukia myönnetään alenevalla asteikolla suhteessa maatalon kokoon;
83. katsoo, että komission olisi vaadittava, että jäsenvaltioiden toimintasuunnitelmiin sisältyy korjaavia toimia, joilla puututaan virheiden yleisimpiin syihin;
84. pyytää komissiota varmistamaan, että uutta YMP:tä koskevaan ehdotukseen sisältyvän niin sanotun ilmasto- ja ympäristöjärjestelmän vihreän rakenteen avulla saavutetaan parempia ympäristötuloksia, palkitsemalla toimet, joilla ylitetään uudessa ehdotuksessa vahvistettu ehdollisuus, sillä "viherryttämisen" ympäristötavoitteiden avulla ei ole täytetty mitään niihin kohdistuvista odotuksista ja ne ovat lisänneet merkittävästi sekä viljelijöiden että julkisen hallinnon hallinnollista taakkaa;
85. palauttaa erityisesti mieliin, että maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston pääjohtaja viittaa ulkoisen toimeksisaajan laatimaan analyysiin, jonka mukaan viherryttämistoimet ovat kaikkiaan aiheuttaneet vain vähäisiä muutoksia hallintaan liittyvissä viljelijöiden toimintatavoissa tiettyjä erityisaloja lukuun ottamatta, minkä lisäksi sekä jäsenvaltioiden että viljelijöiden ensisijaisina huolenaiheina ovat ympäristöalan painopisteiden sijaan täytäntöönpanosta aiheutuvan hallinnollisen taakan minimointi ja virheiden välttäminen, koska tarkastukset ja noudattamisen valvonta voivat johtaa YMP:n tukien vähentämiseen;
86. kehottaa komissiota esittämään rakenteellista tietoa jäsenvaltioiden 20 suurimmasta suorien tukien saajasta;
87. on huolestunut siitä, että tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksilla 10/2017 ja 21/2017, joissa tarkastellaan hyvin kriittisesti nuoria viljelijöitä ja viherryttämistä ja joissa todetaan, että toivottuja tuloksia ei juurikaan saavutettu, ei ollut rahoituksellisia seurauksia; panee huolestuneena merkille, että näiden politiikanalojen rahoittaminen jatkuu kuin mitään ei olisi tapahtunut;
88. toteaa, että EMKR vuosiksi 2014–2020 hyväksyttiin 15. toukokuuta 2014, mutta katsoo, että sen toteutus on neljä vuotta myöhemmin edelleen epätydyttävällä tasolla, sillä lokakuuhun 2018 mennessä yhteistyössä toteutettavaa hallinnointia varten käytettävissä olevista 5,7 miljardin euron varoista oli käytetty vain 6,8 prosenttia;

Turvallisuus ja kansalaisuus

Esimerkkejä onnistuneista hankkeista

89. panee merkille, että AMIF-rahastolle (turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahasto) vuosiksi 2014–2020 osoitetut resurssit kasvoivat 2 752 miljoonasta eurosta 5 391,5 miljoonaan euroon vuoden 2017 lopussa ja että vuosien 2014 ja 2017 välisenä aikana kohderyhmään kuuluvien (vastaanotto- ja turvapaikkajärjestelmistä) apua saaneiden henkilöiden määrä kasvoi 148 045:stä 297 083:een, ja toteaa, että näistä oikeusapua saaneiden henkilöiden osuus kasvoi 18 395:stä (12,4 prosenttia) 56 933:een (19,1 prosenttia);
90. korostaa, että unionin tason tärkeimmän edun katsotaan tulevan Euroopan muuttoliikeverkoston kaltaisten toimien ylikansallisesta ulottuvuudesta ja lisäksi vastuun jakamisesta, jota täydennetään erityisesti hätäavulla ja siirtomekanismilla;
91. panee merkille, että AMIF-rahastosta yhteisrahoitettujen palautusten määrä vuonna 2017 oli 48 250, kun se oli ollut 5 904 vuonna 2014, ja että tahdonvastaisesti palaavien osuus oli neljännes (25 prosenttia) vuonna 2014, mutta vuonna 2017 se oli kasvanut puoleen (50 prosenttia) kaikista palaajista, kun vapaaehtoisesti palaavien määräksi vuonna 2017 ilmoitettiin 17 736; panee myös merkille, että ei ole olemassa keskeistä tulosindikaattoria, jolla mitattaisiin toimia eniten suojelua tarvitsevien – laillisten ja laittomien – maahanmuuttajien eli naisten ja lasten suojelemiseksi;

Parannusta vaativia kriittisiä kysymyksiä

92. huomauttaa tilintarkastustuomioistuimen pitäneen valitettavana, että komission vuonna 2017 tarkastamissa ja hyväksymissä AMIF-rahaston ja ISF-rahaston (sisäisen turvallisuuden rahasto) kansallisten ohjelmien tileissä ei eroteltu jäsenmaiden lopullisille edunsaajille maksamaa ennakkorahoitusta (ennakkomaksuja) maksuista, joilla korvattiin tosiasiallisesti aiheutuneita menoja, minkä vuoksi komissio ei saa tietoa siitä, kuinka paljon varoja todellisuudessa käytettiin;
93. pyytää tässä yhteydessä komissiota edellyttämään, että jäsenvaltiot jaottelevat AMIF- ja ISF-rahastojen kansallisten ohjelmien vuotuisissa tilinpäätöksissä ilmoittamansa määrät sen mukaan, onko kyse takaisinperinnästä, ennakkomaksuista vai tosiasiallisesti aiheutuneista kuluista, ja raporttoimaan vuotuisessa toimintakertomuksessaan vuodesta 2018 alkaen tosiasialliset menot rahastoittain;
94. huomauttaa, että muuttoliike- ja sisäasioiden pääosasto ilmoittaa turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston ja sisäisen turvallisuuden rahaston osalta ainoastaan sellaisen virhetason, josta rahoitusoikaisu on jo vähennetty, minkä vuoksi on epäselvää, mitä oikaisuja on tehty ja mikä on vuonna 2017 suoritettujen maksujen virhetaso;
95. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen huomautuksen, jonka mukaan liian monimutkainen byrokratia saattaa olla yksi maksusitoumusmäärärahojen kasvaneen suman syistä, ja suosittelee, että komissio yksinkertaistaa AMIF- ja ISF-rahastojen hallinnointiin osallistuvilla kansallisilla viranomaisilla asetettuja sääntelyvaatimuksia, jotta voidaan helpottaa käytettävissä olevien varojen nopeampaa käyttöä ja parantaa AMIF- ja ISF-rahastojen menojen avoimuutta ja niitä koskevaa vastuuvuorollisuutta;
96. huomauttaa tilintarkastustuomioistuimen havainneen epäjohtamismukaisuuksia tavassa, jolla jäsenvaltiot käsittelevät julkisten elinten ilmoittaman arvonlisäveron tukikelpoisuutta, ja kehottaa komissiota antamaan jäsenvaltioille ohjeita AMIF- ja ISF-rahastojen toteuttamisesta ja täsmentämään, että kun julkiset elimet toteuttavat unionin toimia, unionin osarahoitus ei saa ylittää tukikelpoisten menojen kokonaismäärää ilman arvonlisäveroa;
97. suosittelee, että
 - a) komissio määrittää ja ottaa käyttöön tasapainoisen ja kattavan muuttoliikepolitiikan, joka perustuu solidaarisuus- ja kumppanuusperiaatteisiin, sen sijaan, että muuttoliikepolitiikkaa pidetään kriisinhallintaky-symyksenä
 - b) muuttoliike- ja sisäasioiden pääosasto ottaa käyttöön keskeisen tulosindikaattorin, jota sovelletaan kaikkein haavoittuvimmassa asemassa oleviin maahanmuuttajiin ja erityisesti maahanmuuttajalapsiin ja pakolaisnaisiin ja -tyttöihin, jotta ehkäistään ja torjutaan hyväksikäyttöä ja ihmiskauppaa
 - c) muuttoliike- ja sisäasioiden pääosasto esittää järjestelmällisesti maksujen virhetasot ja jäännösvirhetasot
 - d) komissio edellyttää jäsenvaltioiden jaottelevan AMIF- ja ISF-rahastojen kansallisten ohjelmien tilinpäätöksissä raportoidut määrät sen mukaan, onko kyse takaisinperinnästä, ennakkomaksuista vai tosiasiallisesti aiheutuneista kuluista, ja raportoi vuotuisessa toimintakertomuksessaan vuodesta 2018 alkaen tosiasialliset menot rahastoittain;

98. on hyvin huolestunut EASO:n hallinnoinnissa ja tarkastuksissa ilmenneistä puutteista; pitää paheksuttavana, että komissio ei ole valvonut tilannetta tehokkaasti eikä toiminut ripeästi tilanteen ratkaisemiseksi; kehottaa komissiota valvomaan jatkuvasti otsakkeen 3 piiriin kuuluvilla aloilla toimivia virastoja;
99. pitää huolestuttavana riskiä siitä, että kehitykseen tarkoitettuja unionin varoja käytetään muihin tarkoituksiin, kuten laittoman maahanmuuton torjuntaan tai sotilastoimiin;

SUORA HALLINNOINTI

100. huomauttaa, että tilintarkastustuomioistuin havaitsi, että vuoden 2017 korkein arvioitu virhetaso oli kasvua ja työllisyyttä edistävän kilpailukyvyyn alan menoissa, 4,2 prosenttia; toteaa näiden olevan komission suoraan hallinnoimia menoja, joista komissio vastaa yksin ja suoraan; odottaa komission hyväksyvän kiireellisen toimintasuunnitelman tilanteen kohentamiseksi ja panevan täytäntöön kaikki sen käytettävissä olevat toimet alentaakseen menoihin liittyvää virhetasoa;
101. pitää valitettavana, että tilintarkastustuomioistuimen tarkastamista 130 tapahtumasta 66:een (51 prosenttia) sisältyi virheitä ja että lopullisten edunsaajien tekemistä kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevista virheistä 17:n kohdalla komissiolla tai riippumattomalla tarkastajalla oli kuluilmoituksen perusteella riittävät tiedot (esim. virheellinen muuntokurssi tai menot olivat aiheutuneet kuluilmoituksen kattaman ajanjakson ulkopuolella) virheiden ehkäisemiseen tai havaitsemiseen ja korjaamiseen ennen menojen hyväksymistä; korostaa, että jos komissio olisi hyödyntänyt kaiken käytettävissään olevan tiedon tarkoituksenmukaisesti, arvioitu virhetaso olisi tämän vuosikertomuksen luvun osalta ollut 1,5 prosenttiyksikköä alhaisempi;
102. kehottaa komissiota toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet parantaakseen käytettävissään olevan tiedon käyttöä virheiden ehkäisemiseksi ja korjaamiseksi ennen maksujen suorittamista, jotta voidaan palata myönteiseen suuntaukseen, jossa virhetaso on viime vuosina alentunut (5,6 prosenttia vuonna 2014, 4,4 prosenttia vuonna 2015 ja 4,1 prosenttia vuonna 2016);
103. toteaa, ettei tilintarkastustuomioistuin esittänyt erillistä virhetasoa turvallisuuden ja kansalaisuuden alalle, sillä vain pieni osa (kaksi prosenttia) vuoden 2017 talousarvion maksuista liittyi tähän alaan, mutta muuttoliike- ja sisäasioiden pääosasto esitti vuotuisessa toimintakertomuksessaan seuraavat virhetasot, joita tilintarkastustuomioistuin ei kuitenkaan tarkastanut:
 - a) yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskeva yleisohjelma (SOLID): havaittu virhetaso 2,26 prosenttia ja jäännösvirhetaso 0,75 prosenttia
 - b) turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahasto (AMIF) ja sisäisen turvallisuuden rahasto (ISF): havaittu virhetaso 0 prosenttia ja jäännösvirhetaso 1,54 prosenttia
 - c) erillisvirastojen välillinen hallinnointi: jäännösvirhetaso alle 2 prosenttia;
104. panee merkille, ettei tilintarkastustuomioistuin laskenut vuodelta 2017 virhetasoa monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeen 4 "Globaali Eurooppa" puiteissa käytettyjen unionin varojen osalta ja että tämä päätös tehtiin noudattaen tilintarkastustuomioistuimen yleistä strategiaa, jonka mukaan sen on vähennettävä tapahtumatar- kastuksia ja luotettava osittain muiden tekemään työhön;
105. panee merkille jäännösvirhetason myönteisen kehityksen, joka käy ilmi kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston ja naapuruuspolitiikan ja laajentumisneuvottelujen pääosaston tilaamista jäännösvirhetasoa koskevista tutkimuksista, ja toteaa, että todennäköisin arvio kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston edustavasta jäännösvirhetasosta oli 1,18 prosenttia (1,67 prosenttia vuonna 2016 ja 2,2 prosenttia vuonna 2015) ja että naapuruuspolitiikan ja laajentumisneuvottelujen pääosaston tapahtumien jäännösvirhetaso oli 0,67 prosenttia;
106. toteaa kuitenkin, että kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston ja naapuruuspolitiikan ja laajentumis- neuvottelujen pääosaston jäännösvirhetaso ei liity meneillään olevien hankkeiden kaikkien maksujen otokseen vaan se on laskettu ainoastaan sellaisiin päätettyihin sopimuksiin liittyvien tapahtumien perusteella, joihin on jo sovellettu kaikkia tarkastuksia ja tarkistuksia, mistä seuraa, että ainoastaan vuotta 2017 edeltävät maksut on analysoitu, ei vuonna 2017 suoritettujen maksujen tosiasiallista virhetasoa;
107. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin katsoi jäännösvirhetasoa koskevien tutkimusten olevan yleisesti ottaen tarkoituksenmukaisia, joskin se oli hyvin huolestunut niiden laadusta;
108. panee huolestuneena merkille, että virhetasoa koskevista hyvistä tuloksista huolimatta ainoa menoala, jonka ohjeellinen virhetaso oli yli kaksi prosenttia, oli suoraan hallinnoitavat avustukset, jonka virhetaso oli 2,8 prosenttia naapuruuspolitiikan ja laajentumisneuvottelujen pääosastossa ja 2,12 prosenttia kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosastossa;
109. kehottaa tutkimuksen ja innovoinnin pääosastoa julkaisemaan maakohtaiset suosituksensa sen vuotuisessa toimintakertomuksessa;

110. korostaa, että tilintarkastustuomioistuin on tehnyt erittäin kielteisiä havaintoja julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksista⁽⁵⁾ ja suosittelee, että niiden ”laajempaa käyttöä ei edistetä” unionissa; kehottaa komissiota ottamaan tämän suosituksen täysin huomioon, kun se käsittelee julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia kehityksimaissa, joissa olosuhteet niiden onnistuneelle täytäntöönpanolle ovat vieläkin vaikeammat kuin unionissa;
111. panee tyytyväisenä merkille työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevan Euroopan unionin ohjelman (EaSI-ohjelma) kolmella loholla vuonna 2017 saavutetut tulokset; korostaa EaSI-tuen ja erityisesti ohjelman Progress-lohkon ja Eures-lohkon (Euroopan työnvälitysverkosto) merkitystä Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin täytäntöönpanon kannalta; panee kuitenkin huolestuneena merkille, että EaSI-ohjelman Mikrorahoitus ja yhteiskunnallinen yrittäjyys -lohkon yhteiskunnallista yrittäjyyttä koskevan aihekohtaisen osa-alueen tulokset jäävät edelleen tavoitteista; arvostaa sitä, että komissio tekee tiivistä yhteistyötä Euroopan investointirahaston (EIR) kanssa varmistaakseen, että se sitoutuu käyttämään kokonaisuudessaan yhteiskunnallista yrittäjyyttä koskevan aihekohtaisen osa-alueen resurssit;

Tutkimus ja innovointi

Omnistuneita hankkeita

112. panee tyytyväisenä merkille, että unionin yhteisrahoitusta Horisontti 2020 -ohjelmasta saanut Gérard Mourou sai muiden tutkijoiden kanssa Nobelin fysiikanpalkinnon tutkimuksestaan, joka koskee hyvin lyhyitä ja hyvin tehokkaita lasersäteitä, joista on hyötyä refraktiivisessa silmäkirurgiassa, ja että harvinaisia sairauksia tutkiva kansainvälinen yhteenliittymä International Rare Diseases Research Consortium (IRDIRC) saavutti tavoitteensa ja tuotti 200 uutta hoitokeinoa harvinaisiin sairauksiin kolme vuotta ennakoitua aikaisemmin;
113. panee myös merkille, että Horisontti 2020 -ohjelmasta on annettu Marie Skłodowska-Curie -toimien kautta rahoitusta 36 000 tutkijalle heidän uransa kaikissa vaiheissa iästä ja kansallisuudesta riippumatta ja että kaksi kolmesta tutkijasta, joille myönnettiin vuoden 2017 Nobelin kemianpalkinto elektronimikroskooppien optimoinnista, olivat osallistuneet Marie Skłodowska-Curie -toimiin ja muihin unionin rahoittamiin tutkimushankkeisiin;
114. suhtautuu myönteisesti Euroopan innovaationeuvoston ensimmäisen vaiheen pilottijakson käynnistämiseen lokakuussa 2017 osana vuosien 2018–2020 Horisontti 2020 -työohjelmaa ja toteaa, että siihen myönnettiin 2,7 miljardin euron rahoitus, jolla on tarkoitus tukea huippuluokan innovoijia, startup-yrityksiä, pieniä yrityksiä ja tutkijoita, joilla on nykyisistä tuotteista, palveluista tai liiketoimintamalleista täysin poikkeavia, hyviä ja erittäin riskialttiita ideoita ja jotka voivat laajentaa toimintaansa kansainvälisesti;
115. panee merkille, että komissio selvittelee mahdollisuutta laajentaa yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttöä entisestään ja etenkin mahdollisuutta käyttää kertakorvauksia;

Parannusta vaativia kriittisiä kysymyksiä

116. toteaa, että Euroopan innovaatioiden tulostaulun mukaan unionin innovointisuorituskyky on kasvanut 5,8 prosentilla vuodesta 2010; panee kuitenkin merkille, että jäsenvaltiot eivät ole lähentyneet toisiaan; panee merkille, että seuraavat maat hyötyvät eniten Horisontti 2020 -ohjelman varoista (osallistujien hakema nettomääräinen EU:n rahoitus euroina): Saksa 5 710 188 927,80 euroa, Yhdistynyt kuningaskunta 5 152 013 650,95 euroa ja Ranska 3 787 670 675,13 euroa; kehottaa komissiota kiinnittämään enemmän huomiota tutkimusrahoituksen maantieteelliseen jakautumiseen, jotta voidaan auttaa luomaan tasapuoliset toimintaedellytykset ja siten luoda kasvua ja työpaikkoja eurooppalaisella tutkimusalueella;
117. ottaa huomioon, että komissio myöntää, että Horisontti 2020 -ohjelman tuloskehyksessä on joitakin puutteita, joiden vuoksi on vaikea arvioida, kuinka ohjelma on onnistunut saavuttamaan kaikki tavoitteensa tietynä ajankohtana; edellyttää, että ehdotuksissa seuraavan monivuotisen rahoituskehysten Horisontti Eurooppa -ohjelmaksi käsitellään näitä puutteita, ja pitää valitettavana, ettei nykyisellä kaudella ole harkittu toimenpiteitä tuloskehysten parantamiseksi;
118. toteaa, että tutkimuksen ja innovoinnin pääosaston vuotuisessa toimintakertomuksessa mainitaan kuusi eri virhetasoa, joista kolme koskee tutkimuksen seitsemättä puiteohjelmaa ja kolme Horisontti 2020 -ohjelmaa; korostaa, ettei tällainen toimintatapa lisää avoimuutta ja vastuuvälillisuutta ja että sitä olisi välittömästi parannettava; ymmärtää kuitenkin, että kyseessä oli kaksi erillistä ohjelmaa kahdella eri rahoituskautella;

(5) Erityiskertomus nro 9/2018: Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet EU:ssa: puutteet mittavia ja hyöty vähäinen.

Turvallisuus ja kansalaisuus

Esimerkkejä onnistuneista hankkeista

119. huomauttaa, että muuttoliike- ja sisäasioiden pääosasto hallinnoi 1 831 miljoonan euron määrärahoja muuttoliike-asioiden alalla ja 313,75 miljoonan euron määrärahoja turvallisuusasioiden alalla ja että alkuperäistä 6,9 miljardin euron kokonaistalousarviota vuosien 2014–2020 monivuotisen rahoituskehityksen ajalle kasvatettiin huomattavasti, 3,9 miljardilla eurolla, vuodesta 2015 vuoteen 2017;
120. panee merkille, että muuttoliike- ja sisäasioiden pääosaston hallinnoimia määrärahoja ja sen henkilöstön määrää lisättiin, jotta se selviytyy lisääntyneistä tehtävistä muuttoliikekriisin ja sisäiseen turvallisuuteen liittyvien uhkien yhteydessä; toteaa henkilöresursseista, että vuoden 2017 lopussa pääosastossa oli 556 henkilöstön jäsentä, kun määrä oli 480 vuonna 2016;

Parannusta vaativia kriittisiä kysymyksiä

121. panee huolestuneena merkille, että muuttoliike- ja sisäasioiden pääosaston hallinnoimien varojen käytön vauhti aiheutti vuoden 2017 lopussa 24 prosentin lisäyksen maksattamatta olevien sitoumusten kokonaismäärään ja että vuoden 2017 hyvä toteutusaste kuvastaa sitä, että osa maksusitoumusmäärärahoista siirrettiin vuodelle 2018;
122. on huolissaan Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston hallinnointi- ja valvontajärjestelmissä havaituista merkittävistä puutteista, joiden vuoksi oli perusteltua esittää maineeseen liittyvä varaus; painottaa kuitenkin, että muuttoliike- ja sisäasioiden pääosasto on reagoinut ottamalla käyttöön johtokunnan yhteispäätösmenettelyn ja uudistamalla Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston hallinnointia tilanteen hallinnan palauttamiseksi;
123. toistaa vaatimuksensa, jonka mukaan kauden 2014–2020 perusoikeus-, tasa-arvo- ja kansalaisuusohjelmaa koskevissa budjettikohdissa olisi täsmennettävä, minkä verran kutakin sukupuolten tasa-arvoon liittyvää ohjelmavoitetta varten on osoitettu resursseja, jotta voitaisiin varmistaa tavoitetta varten osoitettuja varoja koskeva vastuuvollisuus;
124. kehottaa jälleen varaamaan Daphne-erityistavoitetta varten erillisen budjettikohdan, jotta voidaan osoittaa, että unioni on sitoutunut torjumaan naisiin ja tyttöihin kohdistuvaa väkivaltaa; kehottaa lisäämään tämän budjettikohdan määrärahoja ja kääntämään kaudella 2014–2020 vallitsevan suuntauksen, jossa Daphne-ohjelman määrärahoja vähennetään; kehottaa panostamaan jatkuvasti tietoisuuden lisäämiseen Daphne-erityistavoitetta koskevista avustuksista ja tekemään siihen liittyvistä hallinnollisista menettelyistä aiempaa käyttäjäystävällisempiä;

Globaali Eurooppa

Esimerkkejä onnistuneista hankkeista

125. huomauttaa, että tapahtumien sääntöjenmukaisuutta koskevassa tilintarkastustuomioistuimen tarkastelussa paljastui, että komissio oli tehostanut valvontajärjestelmiään, minkä vuoksi virheitä oli suhteellisesti vähemmän kuin aiemmissa tarkastuslausumissa;
126. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen tarkastaneen lisäksi seitsemän hankkeen tuloksellisuuden; pitää myönteisenä, että kaikissa seitsemässä hankkeessa oli asianmukaiset tulosindikaattorit ja että puitteet oli jäsennelty hyvin ja niillä oli saavutettavissa olevia tuotoksia;
127. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen ”EU:n apu Myanmarille/Burmalle” ja komission vastauksen; pitää tässä yhteydessä myönteisenä, että unionilla on ollut johtava rooli ensisijaisten kehitystavoitteiden tukemisessa vaikeassa tilanteessa ja vähäisin henkilöresurssein; toteaa kuitenkin, että unionin avun todettiin olleen vain osittain vaikuttavaa; tukee tilintarkastustuomioistuinta sen korostaessa, että valtion tulonhankintaan on kiinnitettävä enemmän huomiota etenkin kehittyvissä talouksissa; ottaa huomioon dokumentoidut julmuudet, joihin Myanmarin armeija on syylistynyt, ja ilmaisee vakavan huolensa siitä, että unionin talousarviosta annetaan edelleen Myanmarille alakohtaista budjettitukea;
128. kehottaa soveltamaan kehystoimiin kannustimiin perustuvaa lähestymistapaa noudattamalla enemmän -periaatetta Euroopan naapuruuspolitiikan esimerkin mukaisesti; katsoo, että mitä paremmin ja nopeammin maa edistyy demokraattisten instituutioiden rakentamiseksi ja vakiinnuttamiseksi sekä ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion periaatteiden kunnioittamiseksi toteuttamisessaan sisäisissä uudistuksissa, sitä enemmän sen pitäisi saada tukea unionilta;
129. korostaa, että on tärkeää osoittaa enemmän varoja pyrkimyksiin tukea kehitysmaiden hyvää hallintoa, demokratiaa ja oikeusvaltiota, jotta edistetään vastuuvollisia ja avoimia instituutioita, tuetaan valmiuksien kehittämistä ja edistetään osallistavaa päätöksentekoa ja kansalaisten tiedonsaantia;

130. kiinnittää huomiota energiaköyhyyden laajuuteen ja seurauksiin kehitysmaissa sekä unionin vahvaan panostukseen sen vähentämiseksi; korostaa, että asianomaisten maiden hallitusten ja sidosryhmien on toteutettava tehokkaita ja yhteisiä toimia energiaköyhyyden vähentämiseksi;

Parannusta vaativia kriittisiä kysymyksiä

131. panee huolestuneena merkille, että tilintarkastustuomioistuin havaitsi toistuvia virheitä, jotka liittyivät liian suurien menojen maksamiseen välimaksuissa;
132. pitää jälleen kerran valitettavana, että unionin edustustojen päälliköiden laatimia ulkoisen avun hallinnointia koskevia kertomuksia ei ole liitetty kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston ja naapuruuspolitiikan ja laajentumisneuvottelujen pääosaston vuotuisiin toimintakertomuksiin, kuten varainhoitoasetuksen 67 artiklan 3 kohdassa säädetään; pitää valitettavana, että ne katsotaan järjestelmällisesti luottamuksellisiksi, vaikka varainhoitoasetuksen 67 artiklan 3 kohdan mukaan "ne on toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle ottaen asianmukaisesti huomioon niiden luottamuksellisuus";
133. panee huolestuneena merkille sopimusten voimakkaan keskittymisen hyvin rajatulle määrälle kansallisia kehitysvirastoja, minkä vaarana on unionin kehityspolitiikan uudelleenkansallistaminen, joka on ristiriidassa unionin ulkopolitiikan tiiviimmän yhdentämisen kanssa; vaatii komissiota paitsi helpottamaan vastuuvapauden myöntävän viranomaisen mahdollisuutta saada kansallisten virastojen pilariarviointia koskevia asiakirjoja myös toteuttamaan tämän siten, että asiakirjat ovat yleisön saatavilla; on tähän liittyen huolissaan komission mainitsemasta näiden kansallisten elinten kaupallisesta toimintatavasta, joka johtaa kyseisten tietojen saatavuuden rajoittamiseen; pyytää komissiota vahvistamaan ja lujittamaan mahdollisimman pian tarjouskilpailu- ja sopimuskentekomenettelyjen valvontaa, jotta vältytään kilpailun vääristymiseltä näiden harvojen ja vahvasti tuettujen kansallisten virastojen ja muiden selvästi eurooppalaisuuteen sitoutuneiden julkisten ja yksityisten toimijoiden välillä;
134. panee huolestuneena merkille, että tilintarkastustuomioistuimen mukaan jäännösvirhetasoa koskeviin tutkimuksiin liittyy tiettyjä rajoituksia, sillä ne ovat tutkimuksia eivätkä tarkastuksia eikä niissä siksi noudateta kansainvälisiä tilintarkastusstandardeja ja niihin sisältyy hyvin vähän julkisten hankintojen tarkastuksia;
135. kehottaa naapuruuspolitiikan ja laajentumisneuvottelujen pääosastoa ja kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosastoa vuoden 2019 jäännösvirhetasoa koskevasta tutkimuksesta alkaen antamaan jäännösvirhetasoa koskevan selvityksen toimeksisaajalle tarkemmat ohjeet edunsaajien toteuttamien toisen tason hankintamenettelyjen tarkastamisesta ja osittamaan kyseisen perusjoukon hankkeiden toimintariskin perusteella siten, että suoraan hallinnoituja avustuksia painotetaan enemmän kuin budjettitukeen liittyviä tapahtumia;
136. pyytää komissiota toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet käsitelläkseen sen oman sisäisen tarkastuksen havaitsemia puutteita ja muuntamaan ulkoisen avun hallinnointia koskevan kertomuksen luotettavaksi täysin julkiseksi asiakirjaksi, jossa perustellaan asianmukaisesti edustustojen päälliköiden ja kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston pääjohtajan tarkastuslausumat;
137. katsoo, että ulkoista tukea myönnettäessä komission olisi kiinnitettävä enemmän huomiota YK:n perusoikeuskirjassa vahvistettujen ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion kunnioittamiseen vastaanottajamaissa;
138. on huolestunut hankkeita varten kootun unionin rahoituksen vähäisestä näkyvyydestä; kehottaa komissiota parantamaan näkyvyyttä ja lisäämään eri välineiden toimien täydentävyyttä;
139. on erittäin huolissaan komission ehdotuksissa havaittavasta suuntauksesta jättää huomiotta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 233/2014⁽⁶⁾ oikeudellisesti velvoittavat säännökset, kun on kyse virallisen kehitysavun yhteydessä tukikelpoisista menoista ja kehitysyhteistyön rahoitusvälineen menojen yhteydessä tukikelpoisista maista; muistuttaa, että unionin varainkäytön laillisuus on moitteettoman varainhoidon keskeinen periaate ja että poliittiset näkökohdat eivät saisi olla etusijalla selvästi ilmaistuihin oikeudellisiin säännöksiin nähden; muistuttaa, että kehitysyhteistyön rahoitusväline on ennen kaikkea köyhyyden torjuntaan tarkoitettu väline;
140. pitää valitettavana, että komission kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston on täytynyt esittää varauma tilien perustana olevien toimien sääntöjenmukaisuudesta jokaisessa vuotuisessa toimintakertomuksessa vuodesta 2012 alkaen, mikä tarkoittaa, että sisäisessä hallinnossa on vakavia puutteita;

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 233/2014, annettu 11. maaliskuuta 2014, kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta kaudelle 2014–2020 (EUVL L 77, 15.3.2014, s. 44).

Ympäristö, kansanterveys ja elintarvikkeiden turvallisuus

141. panee merkille, että vuosi 2017 oli Life-ohjelman 25-vuotisjuhlavuosi; korostaa, että ohjelmasta osoitettiin 222 miljoonaa euroa 139 uuden hankkeen osarahoittamiseen; painottaa, että lisätoimia tarvitaan, jotta voidaan vähentää Life-ohjelman maksuviivästyksiä, sillä 5,8 prosenttia maksuista maksettiin sääntömääräisten määräaikojen jälkeen vuonna 2017 (3,9 prosenttia vuonna 2016 ja 12 prosenttia vuonna 2015);
142. huomauttaa, että vuonna 2017 julkistettiin Life-ohjelman väliarviointi, joka kattaa vuodet 2014–2015; panee merkille, että useimmat hankkeet eivät olleet vielä käynnistyneet ja vain harvat olivat päättäneet, joten arvioinnissa keskityttiin pääasiassa prosesseihin, jotka oli otettu käyttöön Life-ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi, ja siinä todettiin, että Life-ohjelma tuottaa unionin lisäarvoa, mutta kiinnitettiin huomiota mahdollisiin parannuskohteisiin; painottaa, että avustusten hallinnointimenettelyjä, etenkin hakemus- ja raportointimenettelyjä, olisi paitsi yksinkertaistettava myös nopeutettava huomattavasti;
143. toteaa, että pienistä ja keskisuurista yrityksistä vastaavan toimeenpanoviraston kanssa tehtävän yhteistyön ulkoistamis päätöksen henkilöstöä koskevat ehdot antavat ymmärtää, että ympäristöasioiden pääosaston henkilöstötilanne on erittäin tiukka Life-ohjelman toimintojen osalta, mikä saattaa edellyttää pääosaston työmenetelmien ja -järjestelyjen lisätarkastelua;
144. korostaa, että ympäristöasioiden pääosaston ja ilmastotoimien pääosaston tarkastetut sisäisen valvonnan järjestelmät olivat vain osittain vaikuttavia, sillä eräitä hyvin tärkeitä suosituksia oli vielä käsiteltävä hyväksytyjen toimintasuunnitelmien mukaisesti;
145. korostaa, että ilmastotoimien pääosasto ja budjettipääosasto seuraavat monivuotisen rahoituskehityksen ilmastotoimien 20 prosentin valtavirtaistamistavoitetta ja että ilmastotoimien pääosasto tukee muita pääosastoja ilmastotoimien sisällyttämisessä niiden toimintaan; pitää valitettavana, että vuonna 2017 vain 19,3 prosenttia unionin talousarviosta käytettiin ilmastotoimiin ja että arvioiden mukaan vuosien 2014–2020 keskiarvoksi tulee vain 18,8 prosenttia;
146. on huolestunut siitä, että ilmastotoimien pääosaston vuotuisessa toimintakertomuksessa vuodelta 2017 toistui maineeseen liittyvä varaus, joka koski unionin päästökauppajärjestelmään liittyvässä unionin rekisterissä edelleen olevia merkittäviä turvallisuuspuutteita;
147. pitää valitettavana, että vuonna 2017 terveyden ja elintarviketurvallisuuden pääosaston keskimääräinen jäännösvirhetaso elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuuden alan toiminnassa kaiken kaikkiaan oli 2,5 prosenttia ja siten kahden prosentin olennaisuusrajaa korkeampi; toteaa tämän johtuneen siitä, että jäsenvaltioiden kuluilmoituksiin sisällytettiin liian suuria kuluja ilmoitusten hallinnointiin ja valvontaan yhdessä jäsenvaltiossa tehtyjen rakenteellisten muutosten yhteydessä; pyytää terveyden ja elintarviketurvallisuuden pääosastoa toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, ettei tämä toistu vastaisuudessa, lisäämällä esimerkiksi varainhoitoasetuksen tarjoamien yksinkertaistamistoimenpiteiden käyttöä;
148. korostaa, että vuonna 2017 terveyden ja elintarviketurvallisuuden pääosasto julkisti vuosia 2014–2020 koskevan elintarvikkeketjuun liittyvän yhteisen rahoituskehityksen väliarvioinnin, jossa todettiin, että nykyinen kehys toimii hyvin ja auttaa tuottamaan unionin lisäarvoa; panee merkille, että komissio pyrkii tilintarkastustuomioistuimen suosituksen mukaisesti kehittämään elintarvikkeketjun alalle kustannustehokkuutta koskevan analyysimenetelmän, jotta unionin rahoittamien toimien tulevista taloudellisista arvioinneista voidaan tehdä toimivampia;

Liikenne ja matkailu

149. panee merkille, että vuonna 2017 komissio valitsi 152 hanketta, joiden arvo Verkkojen Eurooppa -välineen liikenneosion kokonaisrahoituksesta oli 2,7 miljardia euroa ja kokonaisinvestoinneista 4,7 miljardia euroa, kun mukaan on laskettu muu julkinen ja yksityinen rahoitus; muistuttaa, että Verkkojen Eurooppa -väline on tärkeä rahoitusväline Euroopan laajuisen liikenneverkon valmiiksi saattamisen, yhtenäisen eurooppalaisen liikennealueen toteuttamisen, rajatylittävien yhteyksien kehittämisen ja puuttuvien yhteyksien rakentamisen kannalta;
150. kehottaa eurooppalaisia TEN-T-koordinaattoreita suorittamaan perusteellisen arvioinnin tällä ohjelmakaudella TEN-T-käytävillä päätökseen saatetuista hankkeista ja aikaansaaduista parannuksista ja esittämään sen komissiolle ja parlamentille;
151. pyytää komissiota esittämään selkeästi ja hyvissä ajoin ennen seuraavaa monivuotista rahoituskehystä koskevaa ehdotusta arvion siitä, miten ESIR-rahasto vaikuttaa liikennealalla muihin rahoitusvälineisiin, erityisesti Verkkojen Eurooppa -välineeseen sekä sen vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen ja muiden unionin aloitteiden väliseen johdonmukaisuuteen; pyytää, että arvioinnissa analysoidaan selkeästi investointien maantieteellistä tasapainoa liikennealalla; palauttaa kuitenkin mieliin, että rahoitusvälineen kautta käytettyjen varojen määrän ei pitäisi olla ainoa olennainen kriteeri rahoitusvälineen tuloksellisuutta arvioitaessa; pyytää tämän vuoksi komissiota arvioimaan perusteellisemmin unionin rahoittamien liikennehankkeiden avulla aikaansaatuja saavutuksia ja mittaamaan niiden lisäarvoa;

152. panee tyytyväisenä merkille Verkkojen Eurooppa -välineeseen liittyvästä, vuonna 2017 käynnistetystä rahoitusta yhdistävästä ehdotuspyynnöstä saadut tulokset ja päätöksen nostaa sen määrärahat 1,35 miljardiin euroon, mikä osoittaa, että on hyödyllistä ja lisäarvoa tuottavaa yhdistää unionin avustuksia rahoitukseen Euroopan investointipankista, kansallisista kehityspankeista tai muista kehitysrahoituslaitoksista tai julkisista rahoituslaitoksista sekä yksityisen sektorin rahoituslaitoksista ja yksityisen sektorin sijoittajilta, julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet mukaan lukien; katsoo, että Verkkojen Eurooppa -välineestä olisi siis edelleen tuettava toimia, jotka mahdollistavat unionin avustusten ja muiden rahoituslähteiden yhdistämisen samalla, kun avustukset säilytetään pääasiallisena rahoitusvälineenä;
153. panee merkille, että komission sisäinen tarkastus havaitsi Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusvälineiden täytäntöönpanoa koskevasta komission suorittamasta valvonnasta tekemässään tarkastuksessa, että Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusvälineiden täytäntöönpanoaste oli hyvin alhainen ja että valtaosa näihin rahoitusvälineisiin alun perin kohdennetuista määrärahoista (2,43 miljardia euroa) kohdennettiin uudelleen Verkkojen Eurooppa -välineestä maksettavia avustuksia koskeviin budjettikohtiin, minkä jälkeen Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusvälineisiin vuoteen 2020 käytettävissä oleva määrä jäi 296 miljoonaan euroon; panee lisäksi merkille, että yhdeksi syyksi ilmoitettiin se, että Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusvälineiden ja Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR) tukikelpoisuuskaavat menevät suurelta osin päällekkäin ja että hankkeita, jotka olisivat saattaneet olla oikeutettuja tukeen Verkkojen Eurooppa -välineestä, on itse asiassa rahoitettu ESIR-rahastosta, koska sen poliittinen painoarvo on suurempi ja soveltamisala laajempi; kehottaa komissiota parantamaan Verkkojen Eurooppa -välineen edunsaajien tietoisuutta tukikelpoisuussäännöistä erityisesti tekemällä selvän eron toteuttamiseen liittyvän hankintasopimuksen ja alihankintasopimuksen välille, koska se on ollut suurin edunsaajille sekaannusta aiheuttanut tekijä; kehottaa komissiota varmistamaan, että rahoitusvälineet täydentävät pikemmin kuin korvaavat toisiaan;
154. panee merkille, että vuosi 2017 oli Verkkojen Eurooppa -välineen ensimmäinen tarkastusvuosi, ja toteaa, että Verkkojen Eurooppa -välineen tarkastuksia on tehtävä vielä parina kolmena vuonna ennen kuin on mahdollista tehdä merkityksellisiä päätelmiä Verkkojen Eurooppa -välineen kaikkien alojen virhetasosta; pitää kuitenkin myönteisenä, että vuonna 2017 päätökseen saatetuissa Verkkojen Eurooppa -välineen ja Euroopan laajuisten liikenneverkkojen tarkastuksissa havaittiin hyvin vähän virheitä;
155. on huolissaan siitä, että komission sisäinen tarkastus havaitsi merkittäviä puutteita liikenteen ja liikkumisen pääosaston nykyisessä seurantarjestelmässä, jota sovelletaan sekä ilmailun että merenkulun turvallisuuspolitiikkaan, ja esitti kolme erittäin tärkeää suositusta; kehottaa liikenteen ja liikkumisen pääosastoa panemaan täysimääräisesti täytäntöön toimintasuunnitelman, jonka se laati havaittuihin riskeihin puuttumiseksi;

Kulttuuri ja koulutus

156. panee tyytyväisenä merkille 30-vuotisen Erasmus-ohjelman saavutukset ja toteaa, että vuodesta 1987 lähtien sen kautta on osallistunut liikkuvuuteen yhdeksän miljoonaa henkilöä, joihin kuuluu nuoria, opiskelijoita ja viime aikoina henkilöstöä; korostaa ohjelman huomattavaa eurooppalaista lisäarvoa ja sen roolia pyrittäessä tekemään strateginen investointi Euroopan nuoriin;
157. toteaa, että syrjäytyneiden ryhmien, erityisesti vammaisten, henkilöiden, joilla on erityisiä koulutustarpeita, maantieteellisesti epäedullisessa asemassa olevien henkilöiden, koulupudokkaiden, vähemmistöön kuuluvien sekä sosioekonomisesti muita heikommassa asemassa olevien henkilöiden, on voitava osallistua helpommin Erasmus-ohjelmaan;
158. on huolissaan siitä, että Erasmus+-ohjelman opintolainojen takausjärjestelmää on hyödynnetty vain vähän eikä se ole maantieteellisesti riittävän kattava vaan siihen kuuluu pankkeja vain kolmessa maassa ja yliopistoja kahdessa muussa maassa; kehottaa komissiota ja Euroopan investointirahastoa laatimaan täytäntöönpanostrategian, jolla maksimoidaan järjestelmän vaikuttavuus vuoteen 2020 mennessä; kehottaa vaihtoehtoisesti helpottamaan käyttämättä jääneiden varojen uudelleenjakamista ohjelmassa ja huolehtimaan siitä, että rahoitus kattaa paremmin toimet ohjelman eri lohkoissa;
159. on huolissaan hankkeiden edelleen alhaisesta onnistumisasteesta, sillä se oli vuonna 2017 Kansalaisten Eurooppa -ohjelmassa 21 prosenttia ja Luova Eurooppa -ohjelman kulttuurin alaohjelmassa 22 prosenttia; painottaa, että asianmukaisempi rahoituksen taso on ratkaiseva, jotta voidaan puuttua näihin epätydyttäviin tuloksiin, jotka ovat haitallisia ohjelman tavoitteiden kannalta, sillä ne vähentävät kansalaisten osallistumista;
160. korostaa koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanoviraston roolia kolmen kulttuuri- ja koulutusohjelman täytäntöönpanossa; ilmaisee kuitenkin huolensa toimeenpanoviraston sisäisen valvonnan puutteista, jotka havaittiin Erasmus+ ja Luova Eurooppa -ohjelmien avustusten hallinnointia koskevassa tarkastuksessa; panee merkille, että komission sisäinen tarkastus havaitsi itse puutteita Erasmus+-ohjelman avustusten hallinnointiprosessissa toimeenpanovirastossa; katsoo siksi, ettei komissiolta ja toimeenpanovirastolla pitäisi olla vaikeuksia ottaa käyttöön tarvittavia korjaavia toimia, jotta voitaisiin varmistaa täydellinen avoimuus ja taata kulttuuri- ja koulutusohjelmien täytäntöönpanon mahdollisimman korkea laatu;

VÄLILLINEN HALLINNOINTI JA RAHOITUSVÄLINEET

161. toteaa, että komissio allekirjoitti vuonna 2017 YK:n virastojen kanssa sopimuksia, joihin osoitettiin maksuosuuksina unionin talousarviosta lähes 253,5 miljoonaa euroa siten, että suurimmat edunsaajat olivat Yhdistyneiden Kansakuntien kehitysohjelma (119,21 miljoonaa euroa), Unicef (29,34 miljoonaa euroa) ja YK:n hankepalveluiden toimisto (20,05 miljoonaa euroa), ja että se allekirjoitti Maailmanpankin kanssa 174,11 miljoonan euron arvoiset sopimukset;
162. panee merkille, että tukimuodot ovat siirtymässä suorista avustuksista erityisrahastoihin ja sekarahoitukseen muun muassa Euroopan kestävän kehityksen rahaston kautta, ja kehottaa neuvostoa, komissiota ja Euroopan investointipankkia tekemään Euroopan parlamentin kanssa toimielinten välisen sopimuksen avoimuudesta, vastuuvollisuudesta ja parlamentin valvonnasta uudessa kehityspoliittikkaa koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa vahvistettujen toimintapoliittisten periaatteiden perusteella;
163. panee tyytyväisenä merkille erityiskertomuksessa nro 35/2018 julkaistut tilintarkastustuomioistuimen suositukset valtiosta riippumattomien järjestöjen toteuttaman EU-rahoituksen avoimuuden parantamisesta, ja toteaa, että tilintarkastustuomioistuin suosittelee kertomuksessa muun muassa, että komission on parannettava kirjanpitojärjestelmässään olevien, valtiosta riippumattomia järjestöjä koskevien tietojen luotettavuutta ja näiden järjestöjen toteuttamasta rahoituksesta kerättäviä tietoja; kehottaa siksi komissiota panemaan nämä ehdotukset täytäntöön ennen nykyisen toimikauden päättymistä;
164. tunnustaa täysin, että monet haasteet ovat monitahoisia ja että niihin on tarpeen vastata moniulotteisilla ja täydentävillä toimilla, mutta painottaa tarvetta selkeyttää rahoitusjärjestelyjä ja noudattaa kansainvälisiä sitoumuksia;
165. panee merkille, että rahoitusvälineiden määrä on kasvanut huomattavasti, minkä vuoksi välineitä voi yhdistellä liikennealalla uudella tavalla, mutta katsoo, että samanaikaisesti tämä on luonut unionin talousarvion ympärille monimutkaisen järjestelyjen verkon; on huolissaan siitä, että näiden unionin talousarvion rinnalla olevien välineiden vuoksi riskinä voi olla vastuuvollisuuden ja avoimuuden tason heikkeneminen, koska raportointia, tarkastuksia ja julkista valvontaa ei ole yhdenmukaistettu; kehottaa komissiota selvittämään, kuinka unionin talousarviojärjestelmää voitaisiin uudistaa ja etenkin kuinka voidaan parhaiten varmistaa, etteivät rahoitusjärjestelyt kaiken kaikkiaan ole tarpeettoman monimutkaisia unionin toimintapoliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi ja että niissä turvataan vastuuvollisuus, avoimuus ja tarkastettavuus;

ESIR

166. huomauttaa, että budjettivallan käyttäjä kasvatti ESIR-takuun 16 miljardista eurosta 26 miljardiin euroon ja sen kohteena olevien investointien arvon 315 miljardista eurosta 500 miljardiin euroon ja että vuoden 2017 loppuun mennessä EIP-ryhmä oli tehnyt 36,7 miljardin euron sopimukset (21,3 miljardia euroa vuonna 2016);
167. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuimen mukaan 64 prosenttia EIP-ryhmän vuoden 2017 loppuun mennessä allekirjoittamista ESIR-sopimuksista keskittyi kuuteen jäsenvaltioon; Ranska, Italia, Espanja, Saksa, Yhdistynyt kuningaskunta ja Puola;
168. pitää valitettavana, että ainoastaan 20 prosentilla ESIR-rahoituksesta on tuettu hankkeita, jotka edistävät ilmastonmuutoksen lievittämistä ja siihen sopeutumista, kun taas EIP:n vakiosijoitussalkku on saavuttanut 25 prosentin kynnysarvon; kehottaa komissiota ehdottamaan kestäväää rahoitusta tai rahoitusvaihtoehtoja ja suotuisaa investointiympäristöä, joka ilmentää unionin sitoumuksia ja yleisiä tavoitteita, jotta voidaan edistää innovointia ja taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta unionissa ja vahvistaa investointien sosiaalista ulottuvuutta kuromalla umpeen sosiaalisen sektorin ja infrastruktuurien turvallisuuden alan investointivaje;
169. kehottaa komissiota varmistamaan, että ESIRin hallintoelimet ottavat huomioon asianmukaisen maantieteellisen tasapainon tarpeen tehdessään sopimuksia, ja kehottaa sitä raportoimaan parlamentille saavutetusta edistyksestä;

Tutkimuksen ala

170. toteaa maksujen osalta, että vuonna 2017 komissio investoi tutkimuksen ja innovoinnin alaan 11,2 miljardia euroa, josta 58 prosenttia kuului suoran hallinnon piiriin ja 42 prosenttia osoitettiin tehtäviä saaneiden elinten kautta, ja että viimeksi mainitusta osuudesta 18,2 prosenttia (583 miljoonaa euroa) toteutettiin yhteisyritysten kautta ja 16,8 prosenttia (540 miljoonaa euroa) jaettiin Euroopan investointipankin (EIP) ja Euroopan investointirahaston (EIR) kautta;
171. kehottaa komissiota raportoimaan parlamentin talousarvion valvontavaliokunnalle vuoden 2019 jälkipuoliskolla rahoitusvälineiden täytäntöönpanosta ja tuloksista tutkimuksen alalla;

Erityisrahastot

172. huomauttaa, että unionin ulkopuolisille maille annettavassa avussa käytettiin yhä enemmän vaihtoehtoisia rahoitusmalleja (kuten erityisrahastot ja Turkin-pakolaisavun koordinoituväline), mikä lisää nykyisten rahoitusrahoituskenteiden monimutkaisuutta; toteaa kuitenkin, että näiden välineiden avulla oli mahdollista reagoida nopeasti haastaviin oloihin ja taata joustavuus;
173. tähdentää, että varojen kokoaminen erityisrahastoihin Euroopan kehitysrahastosta (EKR), unionin talousarviosta ja muilta rahoittajilta ei saisi johtaa siihen, että kehitys- ja yhteistyöpolitiikkaan varattu rahoitus ei saavuta tavanomaisia edunsaajiaan eikä edistä alkuperäisiin tavoitteisiin, kuten köyhyyden poistamiseen ja perusoikeuksien edistämiseen, pyrkimistä;
174. huomauttaa, että erityisrahastojen lisääntyneen käytön syynä on myös se, ettei unionin talousarvio mahdollista nykyään joustoa;
175. korostaa, että kun unionin talousarvion rinnalla käytetään yhä enemmän muita rahoitusmekanismeja unionin toimintapolitiikkojen toteuttamiseen, on riskinä, että vastuuvollisuus ja läpinäkyvyys vähenevät, koska raportointia, tarkastusta ja julkisen valvonnan järjestelyjä ei ole sovitettu yhteen; kehottaa siksi komissiota harkitsemaan erityisrahastojen lopettamista, erityisesti, jos niiden kiireellistä luonnetta ei ole asianmukaisesti perusteltu, jos ne eivät kykene houkuttelemaan huomattavia maksuosuuksia muilta rahoittajilta ja jos on olemassa riski, että perusoikeuksia loukataan tai että osallisina olevat kolmansien maiden viranomaiset eivät kunnioita niitä;

Turkin-pakolaisavun koordinoituväline

176. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin havaitsi Turkin-pakolaisavun koordinoituvälinettä koskevassa erityiskertomuksessaan nro 27/2018, että Turkin-pakolaisavun koordinoituvälineessä otettiin haastavassa tilanteessa nopeasti käyttöön kolme miljardia euroa, jotta pakolaiskriisiin pystyttiin vastaamaan ripeästi, mutta siinä ei saavutettu täysin tavoitetta, joka koski tämän vastauksen vaikuttavaa koordinoitua, eikä saatu riittävää vastinetta rahoille; pyytää komissiota panemaan täytäntöön kaikki Turkin-pakolaisavun koordinoituvälinettä koskevat tilintarkastustuomioistuimen suositukset, etenkin parantamalla käteisavustushankkeiden seurantaa ja niitä koskevaa raportointia, parantamalla Turkin viranomaisten kanssa (kansainvälisten) kansalaisjärjestöjen toimintaympäristöä sekä varmistamalla, että varat kohdennetaan tarkasti pakolaishankkeisiin eikä niitä käytetä mihinkään muuhun tarkoitukseen; kehottaa komissiota raportoimaan parlamentille säännöllisesti rahoitettujen toimien yhteensopivuudesta oikeusperustan kanssa;
177. panee lisäksi merkille, että tilintarkastustuomioistuimen mukaan tarkastetuissa hankkeissa annettiin hyödyllistä tukea pakolaisille ja että useimmat hankkeet tuottivat suunnitellut tuotokset, mutta puolessa niistä odotettuja tuloksia ei ollut vielä saavutettu;
178. panee merkille, että Euroopan oikeusasiamies on todennut, että komission olisi toteutettava lisätoimia sen varmistamiseksi, että unionin ja Turkin antama julkilausuma on unionin perusoikeuksien mukainen, ja kehottaa siksi komissiota sisällyttämään järjestelmällisesti perusoikeuksia koskevat näkökohdat päätöksiin, joita se tekee tämän välineen kehityksessä, myös toteuttamalla perusoikeuksien vaikutustenarviointeja; kehottaa komissiota raportoimaan tästä säännöllisesti parlamentille;
179. pitää valitettavana Euroopan tutkivan journalismin järjestön (EIC) tekemässä tutkimuksessa esiin tuotuja epäilyksiä välineen varojen käytöstä; kehottaa komissiota selvittämään perusteellisesti tätä asiaa ja raportoimaan parlamentille selvityksen tuloksista;
180. kehottaa kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosastoa tarkistamaan vuoteen 2020 mennessä välillisen hallinnoinnin alaisuudessa toteutettavien hankkeiden edunsaajille annettuja nykyisiä ohjeita, jotta suunnitellut toimet pantaisiin täytäntöön ripeästi ja niillä edistettäisiin hanketuotosten hyödyntämistä käytännössä niin, että rahalle saadaan paras vastine;
181. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuimen mukaan hallintomenojen virhetaso ei ollut olennainen; panee kuitenkin huolestuneena merkille, että virhetaso oli kasvanut edellisvuoteen verrattuna (0,55 prosenttia vuonna 2017 ja 0,2 prosenttia vuonna 2016);
182. panee merkille, että vaikka tilintarkastustuomioistuin ei havainnut merkittäviä puutteita, se havaitsi, että tietyillä aloilla oli toistuvasti parantamisen varaa;

”International Management Group” (IMG)

183. panee merkille, että 31. tammikuuta 2019 antamassaan lopullisessa tuomiossa, johon ei voi hakea muutosta ja joka koski International Management Group -ryhmää (IMG) (⁷), unionin tuomioistuin kumosi kaksi komission päätöstä: 1) kiello tehdä uusia valtuutus sopimuksia IMG:n kanssa unionin talousarvion välilliseksi hallinnoimiseksi 8. toukokuuta 2015 alkaen ja 2) päätös kohdentaa uudelleen kymmenen miljoonaa euroa IMG:ltä saksalaiselle julkiselle toimijalle GIZ:lle Myanmarin kauppapolitiikan teknistä apua koskevaa sopimusta varten; panee lisäksi merkille, että tuomioistuin pitää tuomiossaan välttämättömänä päättää IMG:lle maksettavan taloudellisen korvauksen määrästä komission 8. toukokuuta 2015 tekemän päätöksen aiheuttaman vahingon vuoksi ja että komission on luovuttava kaikista tekemistään vastavaluksista;
184. panee merkille unionin tuomioistuimen päätelmän, että Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) oikeudelliset argumentit, joihin komissio perusti IMG:tä koskevat päätöksensä, ovat juridisesti virheellisiä sekä kansainvälisen oikeuden että unionin varainhoitoasetuksen osalta; pitää valitettavana, että kuten tuomioistuin toteaa, OLAF ylitti valtuutensa IMG:tä koskevassa tutkimuksessaan eikä ottanut huomioon menettelyä koskevia vaatimuksia, joita parlamentti on usein vaatinut; kannattaa tässä yhteydessä kaikkia jatkotoimia sen varmistamiseksi, että käynnissä olevan OLAF-asetuksen tarkistamisen yhteydessä vahvistetaan tarvittavat menettelytakeet ja valitusmahdollisuudet, jotta vältetään tällaiset haitalliset toimet, jotka heikentävät uskottavuutta ja kansalaisten luottamusta unioniin;
185. panee samoin merkille Haagissa sijaitsevan pysyvän välitystuomioistuimen 13. helmikuuta 2019 antaman tuomion (⁸), jonka mukaan komission on maksettava kaksi miljoonaa euroa, jotka se on kieltäytynyt maksamasta IMG:tä vastaan esitettyjen sekä OLAFin tutkimuksesta esitettyjen väitteiden perusteella, ja toteaa määrän liittyvän IMG:n laskuttamiin seitsemästä komission kanssa allekirjoitetusta yhteistä hallinnointia koskevasta sopimuksista johtuviin menoihin;
186. pitää erittäin valitettavana, että vuodesta 2012 lähtien parlamentin komissiota koskevassa parlamentin vastuuvapausmenettelyssä ei ole kyetty paljastamaan IMG:tä vastaan esitettyjä vääriä väitteitä eikä siten välttämään IMG:lle koituvaa vakavaa taloudellista ja maineeseen liittyvää vahinkoa, yli 200 työpaikan menetys mukaan luettuna;
187. kehottaa komissiota panemaan oikeuden päätökseen täytäntöön ja tunnustamaan kaikilta osin IMG:n aseman kansainvälisenä järjestönä, sillä komissio ja OLAF olivat epäasianmukaisesti asettaneet sen aseman kyseenalaiseksi; kehottaa komissiota ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimiin, jotta voidaan korjata ja korvata IMG:lle aiheutunut vahinko ja varmistaa, että IMG voi osallistua oikeudenmukaiseen menettelyyn siten, kuin varainhoitoasetuksessa säädetään kansainvälisten järjestöjen osalta; pyytää komissiota tiedottamaan vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle mahdollisesti toteutetuista toimenpiteistä;

Hallinto*Komission pääsihteerin nimitysmenettely*

188. ei ole tyytyväinen välttelevään, puolustelemaan ja legalistiseen tapaan, jolla komissio reagoi menettelyä koskeviin tiedotusvälineiden ja suuren yleisön perusteltuihin huolenaiheisiin heti komission pääsihteerin nimityksen jälkeen, selityksiin, joita komissio esitti parlamentin täysistunnossa käydyssä keskustelussa, eikä sen kirjalliseen vastaukseen parlamentin 18. huhtikuuta 2018 antamaan päätöslauselmaan komission eettisistä periaatteista ja erityisesti Euroopan komission pääsihteerin nimittämisestä (⁹), vaan katsoo tämän kaiken osoittavan, ettei komissio ymmärrä, kuinka tärkeänä unionin kansalaiset pitävät avoimia ja oikeudenmukaisia palvelukseenottomenettelyjä;
189. palauttaa tässä yhteydessä mieliin Euroopan oikeusasiamiehen neljää hallinnollista epäkohtaa koskevat havainnot yhdistettyjä asioita 488/2018/KR ja 514/2018/KR koskevassa suosituksessaan; toteaa, että oikeusasiamiehen päätelmät vastasivat laajalti Euroopan parlamentin arviota ja oikeusasiamies yhtyi parlamentin arvioon siitä, että kaksoisnimityksellä venytettiin lainsäädännön rajoja, mahdollisesti jopa liian pitkälle; korostaa, että lopullisessa suosituksessaan komissiolle oikeusasiamies kehotti komissiota kehittämään erityisen menettelyn pääsihteerin nimitykseen varten erillään ja riippumattomasti muista korkeista virkanimityksistä; pitää näin ollen valitettavana komission 3. joulukuuta 2018 oikeusasiamiehelle antamaa uhmakasta vastausta, joka osoittaa, ettei oikeusasiamiehen 11 000 sivuisen aineiston käsittelyssä ole juurikaan perehdytty oikeusasiamiehen esiin nostamiin seikkoihin; kehottaa tulevaa komission jäsenten kollegiota ja sen puheenjohtajaa tarkastelemaan nimitystä uudelleen ottaen huomioon oikeusasiamiehen päätelmät ja parlamentin päätöslauselman;

(⁷) Unionin tuomioistuimen tuomio 31.1.2019 yhdistetyissä asioissa C-183/17 P ja C-184/17 P, ECLI:EU:C:2019:78.

(⁸) Pysyvän välitystuomioistuimen asia nro 2017-03.

(⁹) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0117.

190. ottaa huomioon, että komission jäsen Oettinger järjesti 25. syyskuuta 2018 toimielinten välisen paneelikeskustelun ylimpien virkamiesten valinnasta ja nimittämisestä, vaikka kokous vaikuttaakin jääneen tuloksettomaksi; kehottaa näin ollen komissiota noudattamaan käytännössä edellä mainitun 18. huhtikuuta 2018 antamansa päätöslauselman 29 kohtaa;
191. kehottaa komissiota ja kaikkia unionin toimielimiä tarvittaessa tarkistamaan etenkin johtavassa asemassa olevien virkamiesten ja tarvittaessa kabinetin jäsenten nimitysmenettelyjä ja toteuttamaan lisätoimenpiteitä nimitysmenettelyjen avoimuuden, oikeudenmukaisuuden ja tasa-arvoisten mahdollisuuksien parantamiseksi Euroopan oikeusasiamiehen havaintojen ja unionin toimielinten nimitysmenettelyjä koskevan Euroopan parlamentin selvityksen perusteella; kehottaa komissiota raportoimaan saavutetusta edistyksestä parlamentille 31. elokuuta 2019 mennessä;
192. vaatii pääsihteerin välitöntä eroa ja oikeudenmukaisen ja täysin avoimen kilpailun käynnistämistä tätä tointa varten;

Eurooppa-koulut

193. toteaa, että Eurooppa-koulut saivat vuonna 2017 unionin talousarviosta rahoitusta 189,9 miljoonaa euroa;
194. toteaa, että tilintarkastustuomioistuimen tarkastuksessa ei paljastunut olennaisia virheitä Eurooppa-koulujen vuoden 2017 lopullisessa konsolidoidussa tilinpäätöksessä ja että Eurooppa-koulut ja niiden keskustoimisto laativat tilinpäätöksensä säädettyssä määräajassa; panee kuitenkin merkille, että Eurooppa-koulujen sisäisen valvonnan järjestelmä on yhä parannettava, jotta se vastaisi tilintarkastustuomioistuimen ja komission sisäisen tarkastuksen suosituksia;
195. pitää raivostuttavana, että yli 15 vuoden jälkeen Eurooppa-kouluilla ei ole vielääkään käytössä moitteetonta varainhoitojärjestelmää;
196. on yhä huolissaan keskustoimiston ja valittujen koulujen sisäisen valvonnan järjestelmien merkittävistä puutteista, jotka liittyvät etenkin maksujärjestelmiin, valvontaympäristöön ja palvelukseenottomenettelyyn;
197. toteaa, ettei tilintarkastustuomioistuin ole kyennyt vahvistamaan, että koulujen varainhallinto vuonna 2017 oli varainhoitoasetuksen ja sen soveltamissääntöjen mukainen; vaatii siksi lisätoimia talousarvion ulkopuolisten tilien hallinnointia, tilinpitojärjestelmän ja sisäisen valvonnan järjestelmän parantamista, palvelukseenotto- ja maksumenettelyjä sekä talousarviohallinnon parantamiseksi laadittavia ohjeita koskevien jäljellä olevien suositusten käsittelyn päättämiseksi;
198. muistuttaa parlamentin kannasta, jonka mukaan tarvitaan nopeasti Eurooppa-koulujärjestelmän kattavaa tarkastelua, jotta voidaan harkita uudistusta, joka koskee hallintoon, rahoitukseen, organisaatioon ja opetukseen liittyviä kysymyksiä, ja pyytää jälleen komissiota esittämään parlamentille vuosittain arvionsa edistymisestä näillä aloilla;
199. ei hyväksy sitä, että komission mukaan komission sisäisen tarkastuksen vuosina 2014–2017 antamien kahdeksan kriittisen tai erittäin tärkeän suosituksen käsittely on edelleen kesken; pyytää saada näiden suositusten täytäntöönpanoa koskevan edistymiskertomuksen viimeistään 30. kesäkuuta 2019;

Vastuuvapauden myöntämistä komissiolle koskeva seuranta varainhoitovuoden 2016 osalta

200. panee merkille, että komissio valitsi vastuuvapauden myöntämistä koskevasta seurannasta varainhoitovuoden 2016 osalta antamassaan tiedonannossa 394 kysymystä, jotka parlamentti otti esille varainhoitovuoden 2016 osalta, ja jätti ottamatta kantaa 108 kohtaan; pyytää komissiota antamaan yksityiskohtaisen vastauksen kaikkiin kysymyksiin, jotka parlamentti on ottanut esille päätöslauselmissaan, jotka ovat olennainen osa sen vastuuvapautta koskevia päätöksiä;
201. on tyytyväinen siihen, että komissio vastasi ulkoisen avun hallinnointiraportteja ja keskeisiä tulosindikaattoreita koskeviin parlamentin huomautuksiin, jotka sisältyvät sen 18. huhtikuuta 2018 antamaan päätöslauselmaan vastuuvapauden myöntämisestä varainhoitovuodelta 2016⁽¹⁰⁾, ja että komissio on tehnyt muutoksia niiden parantamiseksi; panee merkille, että komissio toimitti vuoden 2017 ulkoisen avun hallinnointiraportin parlamentille ilman luottamuksellisuuteen liittyviä rajoituksia, mutta pitää valitettavana, että todellisuudessa näiden raporttien saatavuudesta on tullut entistä hankalampaa; odottaa, että parlamentti pääsee vastaisuudessa helpommin tutustumaan näihin raporteihin;

⁽¹⁰⁾ EUVL L 248, 3.10.2018, s. 29.

Sekalaista

202. on huolissaan siitä, että komissio ei ole ratkaissut ajoissa kasvavaa ongelmaa, joka koskee Luxemburgissa työskenteleviin unionin virkamiehiin sovellettavan korjauskertoimen eroa, kun otetaan huomioon, että se on yli kolminkertaistunut (16,8 prosenttia) vuonna 2018 verrattuna Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavissa henkilöstösäännöissä säädettyyn 5 prosentin kynnyksarvoon, mikä on puolestaan heikentänyt Luxemburgin houkuttelevuutta ja syrjinyt perusteettomasti yli 11 000:a Euroopan unionin toimihenkilöä, pakottaa yli kolmanneksen heistä asumaan naapurimaissa ja ruuhkauttaa rajatylittävää liikennettä; toteaa, että muut Luxemburgiin sijoitetut kansainväliset organisaatiot ovat jo ratkaisseet tämän ongelman; vaatii komissiota tarkastelemaan nykyistä korjauskerroinongelmaa ja toteuttamaan tarvittavat toimet;
203. huomauttaa, että vaikutustenarvioinnit ovat toimintapolitiittisen syklin välttämätön osa; pitää tältä osin valitettavana, että komission lainsäädäntöehdotuksissa ei ole kattavaa vaikutustenarviointia; pitää myös valitettavana, että komissio ei ole joissakin tapauksissa ottanut huomioon perusoikeuksia; toteaa uudelleen, että vaikutustenarviointien olisi perustuttava näyttöön ja niissä olisi aina noudatettava perusoikeuskirjassa vahvistettuja perusoikeuksia;
204. vaatii komissiota purkamaan mahdollisimman pian, kuten komissio toimi jo vuonna 2018 lääkäri- ja hammaslääkärisopimuksen osalta, Luxemburgissa toimivien unionin virkamiesten ja toimihenkilöiden hoitamiseksi luxemburgilaisten sairaaloiden kanssa tehdyn sopimuksen ylihinnittelusta, joka maksaa yli kaksi miljoonaa euroa vuodessa ja rikkoo Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/24/EU⁽¹⁾ säännöksiä eurooppalaisten potilaiden yhdenvertaisesta kohtelusta, yhteisöjen tuomioistuimen 3. lokakuuta 2000 antaman tuomion⁽²⁾ mukaisesti;
205. kehottaa komissiota toteuttamaan mahdollisimman perusteellisen ja ajankohtaisen analyysin avokonttoreiden, jollaisia suunnitellaan uuteen JMO II -rakennukseen, vaikutuksista tuottavuuteen ja kunnollisten työntekijöiden ja työolojen tarjoamisesta henkilöstölle; pyytää komissiota tiedottamaan parlamentille tämän analyysin tuloksista;
206. korostaa tarvetta jatkaa sellaisten aktiivisten ja vaikuttavien toimenpiteiden täytäntöönpanoa, joilla ehkäistään ja torjutaan kaikenlaista häirintää ja kiusaamista; painottaa, että on kiireesti vahvistettava aiempaa tiukempia työpaikkakiusaamista ja -häirintää koskevia vaatimuksia ja luotava eettisyyteen perustuva kulttuuri, jotta voidaan ehkäistä kaikenlaiset väärinkäytökset komissiossa ja unionin toimielimissä;

2014–2017: Kuinka parlamentti edisti ja edistää edelleen osaltaan moitteettoman varainhoidon rakenteiden luomista komissiossa ja jäsenvaltioissa*Tulosbudjetointi ja tarkastukset*

207. katsoo ehdottomasti, että Euroopan unionin talousarvion suunnittelun, toteutuksen ja sen avulla saavutetuista tuloksista raportoimisen olisi oltava poliittikalähtöistä;
208. vaatii, että Euroopan unionin talousarvion toteutuksessa olisi keskityttävä tuloksiin ja laajempien myönteisten lopputulosten saavuttamiseen ja että unionin talousarvion rakennetta olisi muutettava siten, että mahdollistetaan edistymisen ja tuloksellisuuden mittaaminen;
209. kannusti tässä yhteydessä komissiota ja tilintarkastustuomioistuinta kiinnittämään enemmän huomiota yksinkertaistamiseen, saatuihin tuloksiin ja laajempiin lopputuloksiin, tuloksellisuuden tarkastuksiin ja toimintapolitiikan lopullisiin vaikutuksiin;
210. painottaa, että kaikissa tarkastuksissa olisi keskityttävä aloihin, joilla tapahtuu todennäköisimmin virheitä, erityisesti niihin, joille myönnetään eniten rahoitusta;
211. teki tiivistä yhteistyötä komission kanssa, jotta 318 artiklan mukaisesta arviointikertomuksesta voitiin kehittää kattava yhteenvetokertomus, johon kirjataan edistyminen eri politiikan aloilla ja josta tuli myöhemmin vuotuisen hallinto- ja tuloksellisuuskertomuksen ensimmäinen osa;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/24/EU, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2011, potilaiden oikeuksien soveltamisesta rajatylittävissä terveydenhuollossa (EUVL L 88, 4.4.2011, s. 45).

⁽²⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 3.10.2000, Angelo Ferlini vastaan Centre hospitalier de Luxembourg, C-411/98, ECLI:EU:C:2000:530.

Yhdennetty sisäisen valvonnan kehys

212. kannatti sitä, että tarkistettuun varainhoitoasetukseen sisällytettiin 63 artikla, jolla otettiin yhtenäinen tarkastusmalli käyttöön yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa harjoitettavassa hallinnoinnissa, ja korosti, että hyvin toimivat hallinto- ja valvontajärjestelmät kansallisella ja unionin tasolla ovat yhtenäisen tarkastusketjun ratkaisevan tärkeä osatekijä; on samaa mieltä siitä, että yhtenäistä tarkastusmallia koskeva lähestymistapa mahdollistaa paremman varojen käytön ja että sen avulla olisi voitava estää tarkastusten päällekkäisyys edunsaajien tasolla; panee merkille, että yhtenäistä tarkastusmallia koskeva komission strategia perustuu tarkastusviranomaisten vuosittain ilmoittamien tarkastusten tulosten ja virhetasojen luotettavuuden varmentamiseen ja niiden työn seurantaan vankan ja koordinoitun valvonta- ja tarkastuskehysten välityksellä; kannustaa komissiota jatkamaan tarkastusviranomaisten työn seuranta- ja tarkastamista, jotta varmistetaan yhteinen tarkastuskehys ja luotettavat tulokset;

Tutkimus

213. kannatti yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen, esimerkiksi kertakorvausten, sääntöjen selkiyttämistä ja niiden käytön lisäämistä Horisontti 2020 -ohjelmassa;

Rakennerahastot

214. korosti, että kansallisten hallinto- ja tarkastusviranomaisten vastuuta talousarvion toteuttamisesta on lisättävä;
215. kannatti siirtymistä korvauksiin perustuvista järjestelmistä (aiheutuneiden kustannusten korvaaminen) tukioikeuksiin perustuviin järjestelmiin, jotka vähentävät huomattavasti virheiden riskiä;

Maatalous

216. kannatti sitä, että ympäristövaatimuksia olisi vahvistettava, että tulotuki olisi jaettava oikeudenmukaisemmin noudattaen pientilojen ja kestävä ja ympäristöystävällisen maanviljelyn kannalta myönteistä vaiheittaisten maksujen järjestelmää ja että YMP:stä olisi tehtävä kiireellisesti ja lopullisesti houkuttelevampi nuorille viljelijöille;
217. toivoi, että YMP:stä tulisi ympäristön kannalta järkevämpi ja samalla viljelijäystävällisempi;

Muuttoliike

218. vaikutti siihen, että unionin rahoituksella vastattiin vuosien 2015–2018 kasvaneisiin muuttoliikehaasteisiin, kaksinkertaistamalla rahoituksen 22 miljardiin euroon;
219. kehotti jäsenvaltioita puuttumaan muuttoliikkeen perimmäisiin syihin koordinoitusti kehityspolitiikan ja ulkopolitiikan kanssa;

Unionin ulkoasiat

220. kehotti tekemään unionin ulkosuhteista johdonmukaisia ja hyvin koordinoituja ja hallinnoimaan EKR:ää, erityisrahastoja ja rahoitusvälineitä koordinoitusti sisäasioiden kanssa;

Hallinto

221. vaati tarkistamaan komission jäsenten toimintasääntöjä, jotka tulivat lopulta voimaan 31. tammikuuta 2018;
222. katsoi ehdottomasti, että unionin toimielinten ja elinten ylimpiä virkoja koskevia palvelukseenottomenettelyjä oli tarkistettava ja että avoimuuden, rehellisyyden ja yhdenvertaisten mahdollisuuksien vuoksi kaikki avoimet toimet olisi julkistettava;
223. kannatti edelleen nollatoleranssia petoksia vastaan;

Suosituksot tulevaisuutta varten*Raportointi*

224. muistuttaa, että tulevien vuosien osalta varainhoitoasetuksen 247 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään, että komissiolla on velvollisuus toimittaa vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle integroidut talous- ja vastuuvollisuus kertomukset, mukaan lukien pitkän aikavälin ennuste tulevista sisään- ja ulosvirtauksista seuraavien viiden vuoden ajalta;

225. vaatii, että kertomuksessa analysoidaan tietyn monivuotisen rahoituskehyksen sitoumusten vaikutusta maksujen suman suuruuteen;
226. kehottaa komissiota kehittämään hallinnointia ja raportointia varten unionin talousarviomenojen kirjaamiseksi keinon, joka mahdollistaa raportoinnin kaikesta pakolais- ja muuttoliikekriisiin liittyvästä rahoituksesta sekä maahanmuuttovirtojen hallintaa ja kotouttamista koskevasta unionin tulevasta politiikasta;
227. ihmettelee, miksi komissio mittaa varainhoidon tuloksellisuutta kahdella eri tavoite- ja indikaattorisarjalla: toisaalta komission pääjohtajat arvioivat vuotuisissa toimintakertomuksissaan, miten niiden hallintosuunnitelmissa määritellyt tavoitteet on saavutettu, ja toisaalta komissio mittaa meno-ohjelmien tuloksellisuutta talousarvioesitykseen liitetyillä toimintamenojen ohjelmaselvityksillä; kehottaa komissiota käyttämään raportointinsa perustana yhtä tavoite- ja indikaattorisarjaa;
228. huomauttaa, että tuloksellisuustietoja käytetään pääasiassa pääosastojen tasolla ohjelmien ja toimintapolitiikkojen hallinnointiin; on huolestunut siitä, että koska juoksevan hallinnon tarpeet täyttäviä tuloksellisuustietoja ei ole sovitettu yhteen komission ulkoisten raportointivastuiden kanssa, pääosastot eivät yleensä käytä komission keskeisiä tuloksellisuutta koskevia kertomuksia unionin talousarviota koskevan tuloksellisuuden hallinnassa;
229. kiinnittää huomiota siihen, että pääosastojen tai komission ei edellytetä selittävän tuloksellisuutta koskevista kertomuksissaan sitä, miten ne ovat käyttäneet tuloksellisuustietoja päätöksenteossa; kehottaa komissiota sisällyttämään nämä tiedot tuleviin tuloksellisuutta koskeviin kertomuksiin;
230. pitää jälleen kerran valitettavana, ettei vuotuisissa toimintakertomuksissa anneta lausuntoa raportoitujen tuloksellisuustietojen laadusta, joten vuotuista hallinto- ja tuloksellisuuskertomusta hyväksyessään komission jäsenten kollegio kantaa poliittisen kokonaisvastuun unionin talousarvioon liittyvästä varainhallinnosta mutta ei tuloksellisuutta ja tuloksia koskevista tiedoista;
231. huomauttaa, että 21. marraskuuta 2018 hyväksytyssä komission hallintotapaa koskevassa tiedonannossa (C(2018) 7703) ei muuteta komission jäsenten poliittisen vastuun ja pääjohtajien operatiivisen vastuun välillä tehtyä eroa, joka otettiin käyttöön vuoden 2000 hallinnollisen uudistuksen yhteydessä; huomauttaa, ettei aina ole selvennetty, kattaako poliittinen vastuu pääosastojen vastuun vai onko kyse erillisestä vastuusta;
232. palauttaa mieliin tilintarkastustuomioistuimen vuonna 2017 tekemät tarkastushavainnot, joiden mukaan komission olisi käytettävä tuloksellisuustietojaan paremmin ja kehitettävä sisäinen toimintakulttuuri, joka painottaa enemmän tuloksellisuutta; kehottaa näin ollen komissiota sisällyttämään tulosbudjetoinnin koko sen toimintapolitiittiseen sykliin;
233. pitää valitettavana, että komissio julkaisee vuosikertomuksen Euroopan unionin ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden täytäntöönpanosta yhä myöhäisemmässä vaiheessa, mikä käytännössä haittaa parlamentin valvonta-tehtävää ja julkista vastuuvollisuutta; toteaa, että vuoden 2016 vuosikertomus julkaistiin vasta maaliskuussa 2018 eikä vuoden 2017 kertomusta ole vielä julkaistu; kehottaa komissiota julkaisemaan vuoden 2018 kertomuksen viimeistään vuoden 2019 syyskuun loppuun mennessä ja noudattamaan tätä aikataulua tulevina vuosina;
234. panee merkille, että jäsenvaltioiden viranomaisten tuloksellisuuden mittausjärjestelmissä havaittiin joukko puutteita, jotka liittyivät suurelta osin kaudella 2007–2013 päätökseen saatuihin hankkeisiin; kehottaa komissiota parantamaan yleistä tuloksellisuuden mittausjärjestelmää, myös siten, että hanketasolla määritetään tulosindikaattoreita, jotta voidaan arvioida tietyn hankkeen vaikutusta toimenpideohjelmien erityisiin tavoitteisiin; panee merkille, että ohjelmakautta 2014–2020 koskevassa lainsäädännössä on vahvistettu toimintalogiikkaa ja pyritään keskittämään tuloksiin;
235. pyytää uudelleen, että komissio helpottaa monen eri rahoituslähteen tapauksessa tiedonsaantia hankkeista keskitetyn yhteyspisteen avulla, jotta kansalaiset voisivat seurata selkeästi unionin varoilla ja ESIR-rahaston avulla osarahoitettujen infrastruktuurien edistymistä ja rahoitusta; kannustaa komissiota siksi julkistamaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa vuotuisen yhteenvedon EAKR:stä ja koheesiorahastosta yhteisrahoitetuista liikenne- ja matkailuhankkeista samaan tapaan kuin Verkkojen Eurooppa -välineessä tehdään;
236. kehottaa komissiota
- a) järjeistämään tulosraportointia
- vähentämällä edelleen erilaisissa tuloksellisuutta koskevista kertomuksissa käyttämiensä tavoitteiden ja indikaattoreiden määrää ja keskittymällä unionin talousarvion tuloksellisuutta parhaiten mittaaviin tavoitteisiin ja indikaattoreihin
 - lisäämällä yhdenmukaisuutta ylätasoin yleisten tavoitteiden sekä yksittäisten ohjelmien ja toimintapolitiikkojen tavoitteiden välillä

- b) tasapainottamaan tuloraportointia antamalla selkeästi tietoa jäljellä olevista unionin keskeisistä haasteista
- c) antamaan selvityksen raportoitujen tulostietojen laadusta
- d) kantamaan vuotuisessa hallinto- ja tuloksellisuuskertomuksessa poliittisen kokonaisvastuun tuloksellisuutta ja tuloksia koskevista tiedoista
- e) sisällyttämään tuloksellisuutta koskeviin kertomuksiin, myös vuotuisen hallinto- ja tuloksellisuuskertomukseen, ajan tasalla olevat tuloksellisuustiedot edistymisestä tavoitteiden saavuttamisessa ja toteuttamaan toimia tai esittämään toimenpide-ehdotuksia aina, jos näitä tavoitteita ei ole saavutettu
- f) osoittamaan, kuinka unionin talousarviota koskevia tulostietoja on käytetty sen päätöksenteossa
- g) ottamaan käyttöön tai parantamaan toimia ja kannustimia, joilla edistetään suurempaa tuloslähtöisyyttä komission sisäisessä toimintakulttuurissa ottaen erityisesti huomioon tarkistetun varainhoitoasetuksen, tuloksiin keskittyvää unionin talousarviota koskevan aloitteen, käynnissä olevien hankkeiden tuloksellisuutta koskevien kertomusten ja muiden lähteiden tarjoamat mahdollisuudet
- h) kehittämään tiedonkäsittelymenetelmiä tuloksellisuutta koskevien kertomusten tuottamia suuria tietomääriä varten, jotta pystytään antamaan oikea-aikainen, oikeudenmukainen ja todenmukainen kuva saavutuksista; painottaa, että tuloksellisuutta koskevia kertomuksia olisi käytettävä oikaisutoimien toteuttamiseksi, jos ohjelman tavoitteita ei saavuteta;
237. suosittelee, että tilintarkastustuomioistuin sisällyttää vuosikertomukseensa edelleen erillisen turvallisuutta ja kansalaisuutta käsittelevän luvun ja syventää tässä suhteessa alaa koskevaa analyysiaan, sillä yleinen ja poliittinen kiinnostus unionin talousarvion turvallisuutta ja muuttoliikettä koskevaa osaa kohtaan on paljon suurempi kuin sen osuus määrärahoista;
238. pyytää komissiota esittämään parlamentille yleiskatsauksen niistä unionin rahoittamiin koheesio- ja maaseudun kehittämishankkeisiin liittyvistä tapauksista, joissa unionin korvaus ylittää hankkeen tosiasialliset kulut, jos huomioon ei oteta alvia;
239. suhtautuu myönteisesti tilintarkastustuomioistuimen ehdotukseen, jonka se esittää unionin toiminnan tuloksellisuutta koskevassa kuulemisasiakirjassaan ja jonka mukaan olisi julkaistava vuosittain vuoden N+1 marraskuussa unionin toiminnan tuloksellisuutta koskeva arviointi, jossa tarkastellaan yksityiskohtaisesti komission SEUT-sopimuksen 318 artiklan mukaisessa arviointikertomuksessa antamia tuloksellisuustietoja; painottaa jälleen kerran, että kertomuksessa olisi oltava toinen osa, jossa tarkastellaan yksityiskohtaisesti komission varainhoitoa koskevaa yhteenvetoa, kuten vuotuisen hallinto- ja tuloksellisuuskertomuksen toisessa osassa todetaan;
240. palauttaa mieliin, että tuloslähtöisemmän tarkastusanalyysin tavoitteena olisi viime kädessä oltava sellaisen kokonaisvaltaisen ja johdonmukaisen mallin käyttöönotto, jolla ei vain arvioida unionin talousarvion toteutusta vaan jonka avulla myös saavutetaan lisäarvoa ja vuosia 2021–2027 koskevan unionin politiikkastrategian, jolla olisi tarkoitus korvata Eurooppa 2020 -strategia, tavoitteet;
241. painottaa, että tilintarkastustuomioistuimen olisi parannettava hanketason tuloksellisuusarviointien, joita toteutetaan tarkastuslausumaan liittyvän työn kehyksessä, ja muun tuloksellisuuteen liittyvän työn välistä koordinoitua raportointia erityisesti tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomusten keskeisistä päätelmistä sen vuosikertomuksen alakohtaisissa luvuissa; pitää tätä hyödyllisenä parannettaessa ja lisättäessä tilintarkastustuomioistuimen tuotteiden järjestelmällistä hyödyntämistä alakohtaisissa parlamentin valiokunnissa;
242. pyytää, että tilintarkastustuomioistuin esittää vastuuvapauden myöntäville viranomaisille arvioinnin, jossa tarkastellaan jokaisen unionin toimintapolitiikan sääntöjenmukaisuutta ja tuloksellisuutta, seuraten otsakkeita luku luvulta tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksessa;
243. painottaa, että tilintarkastustuomioistuimen on ryhdyttävä seuraamaan laajemmin sen tuloksellisuuden tarkastusten perusteella annettuja suosituksia;
244. korostaa, että naisten oikeudet ja sukupuolten tasa-arvo olisi varmistettava ja sisällytettävä kaikkiin politiikan aloihin; kehottaa siksi uudelleen toteuttamaan sukupuolitietoista budjetointia talousarvioprosessin kaikissa vaiheissa, myös talousarvion toteutuksessa ja toteutuksen arvioinnissa;
245. pyytää uudelleen, että unionin talousarvion toteuttamista koskeviin yhteisiin tulosindikaattoreihin sisällytetään myös sukupuolisidonnaisia indikaattoreita moitteettoman varainhoidon periaatteita eli taloudellisuuden, tehokkuuden ja vaikuttavuuden periaatteita asianmukaisesti noudattaen;

Virhetason laskenta ja siitä raportointi

246. katsoo, että komissio on parantanut kuluneina vuosina menetelmäänsä riskinalaisten määrien ja virheiden arvioimiseksi mutta yksittäisten pääosastojen arviot sääntöjenvastaisista menoista eivät perustu johdonmukaiseen menetelmään ja että pääosastojen vuotuisissa toimintakertomuksissa ja vuotuisessa hallinto- ja tuloksellisuuskertomuksessa käytetään monimutkaista terminologiaa, joka saattaa aiheuttaa sekaannuksia;
247. toteaa erityisesti, että komission yksiköt käyttävät ainakin kaikkia seuraavia käsitteitä: jäännösvirhetaso, ilmoitettu virhetaso, maksamishetken virhetaso, vuoden aikana havaittu virhetaso, jäännösvirheiden nettotaso, painotettu keskimääräinen virhetaso, virhetaso ohjelmien päättyessä ja yhteinen edustava virhetaso;
248. kiinnittää lisäksi huomiota siihen, että yli kolmessa neljäsosassa vuoden 2017 menoista komission pääosastot perustivat arvionsa riskinalaisesta määrästä kansallisten viranomaisten toimittamiin tietoihin mutta asianomaisten komission pääosastojen (etenkin maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto ja alue- ja kaupunkipolitiikan pääosasto) vuotuisista toimintakertomuksista ilmenee, että jäsenvaltioiden tarkastuskertomusten luotettavuus on edelleen haasteellinen;
249. panee merkille, että komission vuotuisessa hallinto- ja tuloksellisuuskertomuksessaan 2017 arvioima ilmoitettu maksamishetkellä riskinalainen kokonaismäärä perustuu meno-ohjelmista vastaavien yksittäisten yksiköiden lukuihin ja että yksiköt käyttävät virhetason laskemiseen eri menetelmiä, jotka ilmentävät erilaisia oikeudellisia ja organisaatioon liittyviä kehyksiä; korostaa, että laskentamenetelmien yhdenmukaistaminen entisestään lisäisi ilmoitetun riskinalaisen kokonaismäärän uskottavuutta ja siihen liittyvää vastuuvollisuutta ja avoimuutta ja antaisi selkeän kuvan jäännösvirhetason ja maksamishetken riskitason tilanteesta;
250. on huolestunut myös siitä, että vuotuisessa hallinto- ja tuloksellisuuskertomuksessa verrataan hyvin erilaisia lukuja ja että se on siksi harhaanjohtava: siinä, missä tilintarkastustuomioistuimen arvioima virhetaso on maksamishetken virhetaso, josta ei ole vähennetty oikaisuja, vuotuisessa hallinto- ja tuloksellisuuskertomuksessa ilmoitettu komission riskinalainen kokonaismäärä lasketaan oikaisujen vähentämisen jälkeen; pitää näin ollen mahdottomana tehdä asiallista vertailua tai luotettavia päätelmiä; ilmaisee tukensa sille, että tilintarkastustuomioistuin laskee virhetason ottamatta huomioon oikaisuja; kehottaa komissiota ilmoittamaan virhetasot sekä ilman oikaisuja että oikaisujen kanssa kaikissa vuotuisissa toimintakertomuksissa ja vuotuisessa hallinto- ja tuloksellisuuskertomuksessa; arvostaisi sitä, että tilintarkastustuomioistuin ilmaisisi tämän vertailukelvottomuuden ratkaisemiseksi mielipiteensä komission virhetasosta oikaisujen jälkeen;
251. pyytää tässä yhteydessä komissiota yhdenmukaistamaan entisestään virhetasojen laskemista koskevia menetelmiään tilintarkastustuomioistuimen menetelmien kanssa ottaen huomioon eri hallinnointimenetelmät ja oikeusperustat ja edistään samalla virhetasojen vertailukelpoisuutta ja pyytää sitä erottamaan selvästi toisistaan riskinalaiset määrät, joihin on tehty tai ei ole tehty yhdenmukaistavia rahoitusoikaisuja; edellyttää myös, että komissio esittää tiedot oikaisukapasiteetista unionin talousarviosta aiheuttomasti suoritettujen maksujen takaisinperimiseksi;
252. ilmaisee jälleen huolensa eroista menetelmissä, joilla komissio ja tilintarkastustuomioistuin laskevat virheet, sillä ne estävät ilmoitettujen virhetasojen asianmukaisen vertailun; korostaa, että jotta komission vuotuisessa hallinto- ja tuloksellisuuskertomuksessa ja pääosastojen vuotuisissa toimintakertomuksissa ilmoitettuja virhetasoja voidaan verrata luotettavasti tilintarkastustuomioistuimen arvioihin, komission olisi käytettävä virhetason arvioinnissa tilintarkastustuomioistuimen menetelmää vastaavaa menetelmää ja kummankin toimielimen olisi tehtävä asiasta kiireellisesti sopimus; kehottaa komissiota esittämään tiedot johdonmukaisesti tilintarkastustuomioistuimen hyväksymän menetelmän kanssa ja sisällyttämään niihin arviot ennakoituista korjauksista;
253. pyytää jälleen kerran komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön perusteelliset menettelyt, jotta voidaan vahvistaa korjaavien toimenpiteiden ajoitus, alkuperä ja määrä, sekä esittämään tietoja, joiden avulla voidaan mahdollisuuksien mukaan tämentää, minä vuonna maksu suoritettiin, minä vuonna siihen liittyvä virhe havaittiin ja minä vuonna asianomainen takaisinperintä tai rahoitusoikaisu sisällytettiin tilinpäätöksen liitetietoihin; pyytää tilintarkastustuomioistuinta mainitsemaan sen vuosikertomuksessa oikaisutason, jota on sovellettu virhetason laskemiseksi, samoin kuin alkuperäisen virhetason ennen oikaisuja;
254. pitää valitettavana, ettei tilintarkastustuomioistuin tarkastanut vuotuisia hallinto- ja tuloksellisuuskertomusta, vaikka se tarkasti joitakin vuotuisia toimintakertomuksia, erityisesti työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden pääosaston ja alue- ja kaupunkipolitiikan pääosaston vuotuiset toimintakertomukset; kehottaa tilintarkastustuomioistuinta käsittelemään ja tarkastelemaan vuotuisia hallinto- ja tuloksellisuuskertomusta huolellisesti vuosikertomuksissaan;

Varojen oikea-aikainen käyttö ja tuloksellisuus

255. toteaa, että alhainen käyttöaste oli pääosin seurausta edellisen monivuotisen rahoituskehyyksen myöhäisemmästä päättämisestä, viivästyksistä säädösten antamisessa, vaikeuksista nykyisen monivuotisen rahoituskehyyksen uusien vaatimusten soveltamisessa, sitoumusten vapauttamista koskevien sääntöjen muuttumisesta N+2:sta N+3:een sekä monivuotisten rahoituskehysten kausien päällekkäisyyden aiheuttamasta hallinnollisesta taakasta;
256. pitää valitettavana, ettei komissio ollut vielä laatinut seuraavaa monivuotista rahoituskehystä varten päätöksenteon tueksi kattavaa pitkän aikavälin ennustetta, joka olisi täysin toimielinten välisen sopimuksen määräysten mukainen;
257. toteaa, että varojen hidaskäyttö on edelleen ongelma joissakin maissa; katsoo siksi, että on syytä jatkaa täytäntöönpanon parantamista käsittelevän työryhmän toimintakautta; panee myös merkille, että komissio on perustanut Catching-up Regions -aloitteen; kiinnittää tässä yhteydessä huomiota riskiin, että rahoituskauden loppuun kertyy valtava maksusitoumusmäärärahojen summa;

Eturistiriidat, oikeusvaltioperiaate ja petosten- ja korruptiontorjunta

258. pitää valitettavana SEU-sopimuksen 2 artiklassa vahvistettujen arvojen rikkomista ja eturistiriitoja koskevan varainhoitoasetuksen 61 artiklan 1 kohdan noudattamatta jättämistä koskevia uhkia, jotka voivat vaarantaa unionin talousarvion toteuttamisen ja heikentää unionin kansalaisten luottamusta siihen, että unionin veronmaksajien rahoja hallinnoidaan asianmukaisesti; kehottaa komissiota varmistamaan, että unionin lainsäädännön kaikenlaisen rikkomisen ja eturistiriitojen suhteen noudatetaan nollatoleranssia eikä minkäänlaisia kaksoisstandardeja sovelleta;
259. kehottaa komissiota panemaan täytäntöön 17. toukokuuta 2017 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman Unkarin tilanteesta ⁽¹³⁾, 20. joulukuuta 2017 oikeusvaltioperiaatteen noudattamisesta Puolassa annetun komission suosituksen (EU) 2018/103, joka täydentää komission suosituksia (EU) 2016/1374, (EU) 2017/146 ja (EU) 2017/1520 ⁽¹⁴⁾, ja 20. joulukuuta 2017 annettua komission ehdotusta neuvoston päätökseksi sen toteamisesta, että on olemassa selvä vaara, että Puolan tasavalta loukkaa vakavasti oikeusvaltioperiaatetta (COM(2017) 835);
260. palauttaa mieliin OLAFin tutkimukset, jotka koskivat ELIOS- ja "Heart of Budapest" -hankkeita, joiden yhteydessä havaittiin vakavia sääntöjenvastaisuuksia; toteaa, että ensin mainitussa tapauksessa saatiin takaisin vähäinen määrä varoja ja että jälkimmäisessä tapauksessa Unkarin viranomaiset hyväksyivät rahoitusoikaisun mutta sitä ei ole vielä pantu täytäntöön; panee merkille, että metrolinjaa nro 4 koskevat seikat ovat edelleen oikeuslaitoksessa tutkittavana; panee lisäksi merkille, että Slovakiassa on meneillään petosväitteitä koskeva OLAF-tutkinta ja komissiossa on meneillään kuusi sääntöjenmukaisuuden tarkastamismenettelyä, jotka koskevat suoria tukia;
261. muistuttaa huolestuneena Euroopan parlamentin talousarvion valvontavaliokunnan valtuuskunnan Slovakian-vierailun yhteydessä tehdyistä päätelmistä, joista ilmeni, että unionin varojen hallinnointiin ja valvontaan liittyy monia puutteita ja riskejä ja että on olemassa järjestäytyneen rikollisuuden soluttautumisen vaara, etenkin tutkivan journalistin Ján Kuciakin murhan yhteydessä; kehottaa tässä suhteessa komissiota ja OLAFia ottamaan valiokunnan valtuuskunnan raportissa esitetyt päätelmät ja suositukset huomioon ja kehottaa komissiota valvomaan tilannetta aktiivisesti, toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet ja tiedottamaan parlamentille seurannasta;
262. kehottaa komissiota luomaan eturistiriitojen aktiivista välttämistä koskevan yhtenäisen ja unionin laajuisen strategian yhdeksi painopisteistään ja liittämään siihen ennako- ja jälkitarkastuksia koskevan mukautetun strategian; kehottaa komissiota, OLAFia ja tulevaa Euroopan syyttäjänvirastoa sisällyttämään tähän strategiaan väärinkäytösten paljastajien ja tutkivien journalistien suojelun;
263. kehottaa komissiota varmistamaan, että kaikissa jäsenvaltioissa valmistellaan ja pannaan täytäntöön eturistiriitoja koskevat toimintasuunnitelmat, ja raporttoimaan saavutetusta edistyksistä parlamentille;
264. suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio julkistaa tiedot komission jäsenten ja edunvalvojen välisistä kokouksista; pitää kuitenkin valitettavana, että kokouksissa käsitellyt asioita ei merkitä rekisteriin, ja kehottaa komissiota täydentämään rekisteriä merkitsemällä siihen kokousten sisällön;
265. panee merkille, että korruptioindeksin 2018 mukaan tilanne ei ole monissa jäsenvaltioissa parantunut vaan se on jopa huonontunut; kehottaa komissiota vihdoin esittämään parlamentille vuonna 2015 esitetyn korruptiontorjuntakertomuksen johdosta toteuttamansa seurantoimet ja esittämään mieluiten vuosittain kuvauksen korruptiontorjuntaa koskevien toimintapolitiikkojen tilasta jäsenvaltioissa ja unionin toimielimissä;

⁽¹³⁾ EUVL C 307, 30.8.2018, s. 75.

⁽¹⁴⁾ EUVL L 17, 23.1.2018, s. 50.

266. korostaa, että tammikuusta 2018 lähtien voimassa olleiden komission jäsenten toimintasääntöjen mukaisesti aiemmin komission jäseninä toimineiden henkilöiden ei pidä kahden vuoden ajan tehtävänsä jättämisen jälkeen toteuttaa edunvalvontatoimia komission jäseniin tai heidän henkilöstönsä nähden oman liiketoimintansa tai heidät palkanneen asiakkaan liiketoiminnan edistämiseksi eikä asioissa, joista he vastasivat tehtävässä toimiessaan; kehottaa komissiota saattamaan tämän karenssiajan vastaamaan puheenjohtajan karenssiakkaa eli kolmea kuukautta;
267. suhtautuu myönteisesti oikeusasiamiehen havaintoihin ja suosituksiin, jotka sisältyvät hänen päätökseensä strategisessa tutkimuksessa OI/3/2017/NF siitä, kuinka komissio hallinnoi henkilöstönsä niin kutsuttuja pyörövi-tapauksia; kannustaa oikeusasiamiehen tavoin komissiota näyttämään edelleen esimerkkiä ja toimimaan määrätie-toisemmin arvioidessaan unionin virkamieskunnasta lähteviä ylempiä virkamiehiä; kehottaa komissiota toteuttamaan oikeusasiamiehen ehdottamat parannukset ja toteuttamaan jatkotoimia oikeusasiamiehen määrittämien hyvien avoimuuskäytäntöjen osalta;
268. painottaa, että eturistiriitoja käsittelevän eettisen komitean on laadittava ennakoivasti lausuntoja erityisesti tehtävänsä jättäviä komission jäseniä varten; painottaa lisäksi, että eettisen komitean kokoonpanoa olisi vahvistettava ottamalla jäseniksi kansainvälisten järjestöjen, kuten OECD:n, ja valtiosta riippumattomien järjestöjen edustajia, joilla on asiantuntemusta eettisten periaatteiden alalla;
269. palauttaa mieliin, että Euroopan parlamentti esitti edellä mainitussa 18. huhtikuuta 2018 antamassaan päätöslau-selmassa huolenaiheensa, jotka koskevat ylemmän johdon nimitysmenettelyjä; kehottaa painokkaasti komissiota jatkamaan Euroopan parlamentin kanssa käytäviä neuvotteluja sen päätöslauselmassa olevien eri suositusten täytäntöönpanosta.
270. on erittäin huolestunut komission 15. maaliskuuta 2019 antamaan vastaukseen sisältyvästä lausunnosta, jonka mukaan pääsihteeri osallistui häntä koskevien vastausten asianmukaiseen laatimiseen, jotta varmistettiin, että ne olivat täydellisiä ja kattavia, koska tämä on ehdottomasti vastoin henkilöstösääntöjen 11 a artiklaa (II osasto: Virkamiehen oikeudet ja velvollisuudet)⁽¹⁵⁾.

⁽¹⁵⁾ "Ellei jäljempänä toisin säädetä, virkamies ei tehtäviään hoitaessaan saa käsitellä sellaista asiaa, johon liittyy suoraan tai välillisesti tämän riippumattomuuden mahdollisesti vaarantava henkilökohtainen, erityisesti perheeseen liittyvä tai taloudellinen etu".